

P.Z.E. br. 775

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/206

URBROJ: 65-19-10

Zagreb, 5. prosinca 2019.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. prosinca 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić i Ivana Crnčeca, pomoćnike ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 775

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

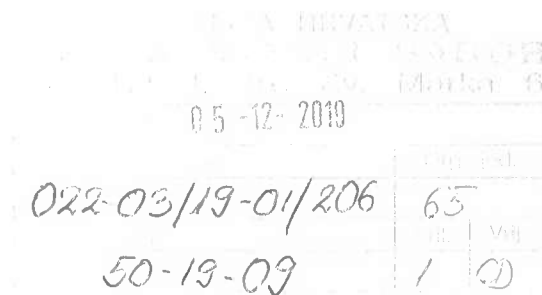
Klasa: 022-03/19-01/178

Urbroj: 50301-25/06-19-6

Zagreb, 5. prosinca 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/206*50-19-09**Hs

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić i Ivana Crnčeca, pomoćnike ministra pravosuđa.

 2
PREDSJEDNIK

Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2019.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Članak 1.

U Kaznenom zakonu (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15-ispravak, 101/17 i 118/18) u članku 14. stavku 3. iza riječi i broja: „članka 116.“ riječ i broj: „članka 152.“ brišu se.

Članak 2.

U članku 71. stavku 5. broj: „8.“ zamjenjuje se brojem: „9.“.

Članak 3.

U članku 87. stavku 3. u prvoj rečenici iza riječi: „arbitar“ stavlja se zarez, a riječ: „i“ briše se, a iza riječi: „javni bilježnik“ briše se točka i dodaju se riječi: „i stručni radnik koji obavlja poslove iz djelatnosti socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja.“.

Članak 4.

U članku 98. stavku 1. iza riječi: „činjenja“ dodaju se riječi: „ili doprinosa u činjenju“, broj: „102.“ zamjenjuje se brojem: „103.“ te se briše zarez i dodaju se riječi: „ili činjenja jednog ili više kaznenih djela iz“.

Članak 5.

U članku 116. stavku 1. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

U stavku 3. riječi: „jedne do osam“ zamjenjuju se riječima: „tri do deset“.

Članak 6.

U članku 117. stavku 2. iza riječi: „zatvora“ dodaju se riječi: „od jedne“.

Članak 7.

U članku 118. stavku 2. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

Članak 8.

U članku 119. stavku 2. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

Članak 9.

U članku 139. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) Ako je kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinjeno prema službenoj ili odgovornoj osobi u obavljanju javne ovlasti ili u vezi s njezinim radom ili položajem, ili prema novinaru u vezi s njegovim poslom, ili prema odvjetniku u obavljanju njegove djelatnosti, ili iz mržnje, prema bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, teže tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće, ili prema većem broju ljudi, ili ako je prouzročilo veću uznemirenost stanovništva, ili ako je osoba kojoj se prijeti dulje vrijeme stavljena u težak položaj, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po privatnoj tužbi, a kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka progoni se po prijedlogu.“.

Članak 10.

U članku 140. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Ako je djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno u odnosu na blisku osobu, osobu s kojom je počinitelj bio u intimnoj vezi ili prema djetetu, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.

(3) Kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka progoni se po prijedlogu, osim ako je počinjeno prema djetetu ili bliskoj osobi.“.

Članak 11.

Naslov iznad članka 148. i članak 148. brišu se.

Članak 12.

U članku 148.a iza broja: „147.“ riječi: „i 148.“ brišu se, a riječ: „njihova“ zamjenjuje se riječju: „njegova“.

Članak 13.

Naslov iznad članka 152. i članak 152. brišu se.

Članak 14.

Članak 153. mijenja se i glasi:

„(1) Tko s drugom osobom bez njezinog pristanka izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju ili navede drugu osobu da bez svog pristanka s trećom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju ili da bez svog pristanka nad samom sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uporabom sile ili prijetnje da će izravno napasti na život ili tijelo silovane ili druge osobe kaznit će se kaznom zatvora od tri do deset godina.

(3) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(4) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.

(5) Pristanak iz stavka 1. ovoga članka postoji ako je osoba svojom voljom odlučila stupiti u spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju i bila je sposobna donijeti i izraziti takvu odluku. Smatra se da takvog pristanka nema osobito ako je spolni odnošaj ili s njime izjednačena spolna radnja izvršena uz uporabu prijetnje, prijevare, zlouporabom položaja prema osobi koja se prema počinitelju nalazi u odnosu zavisnosti, iskorištavanjem stanja osobe zbog kojeg ona nije bila sposobna izraziti svoje odbijanje, ili nad osobom kojoj je protupravno oduzeta sloboda.“

Članak 15.

U članku 154. stavku 1. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječju: „tri“, a broj: „152.“ zamjenjuje se brojem: „153.“

U stavku 2. iza broja i riječi: „153. stavka“ broj: „1.“ zamjenjuje se brojem: „2.“, a riječ: „tri“ zamjenjuje se riječju: „pet“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„ (3) Ako je kaznenim djelom iz članka 153. stavka 1. i 2. ovoga Zakona prouzročena smrt silovane osobe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od najmanje pet godina.“

Članak 16.

Članak 155. mijenja se i glasi:

„(1) Tko pod uvjetima iz članka 153. stavka 1., 3. i 5. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(2) Tko pod uvjetima iz članka 153. stavka 2. i 4. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tih kaznenih djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Tko pod uvjetima iz članka 154. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“

Članak 17.

U članku 156. stavku 1. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječju: „dvije“.

U stavku 3. točka na kraju rečenice zamjenjuje se zarezom i dodaju se riječi: „osim ako je počinjeno prema osobi posebno ranjivoj zbog dobi.“.

Članak 18.

U članku 161. stavku 1. iza riječi: „članka 158.“ dodaju se riječi: „ili članka 163. stavka 1. i 2. ili članka 164. stavka 1.“.

Članak 19.

U članku 163. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe. Materijali koji prikazuju spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete, a koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.“.

Članak 20.

U članku 164. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Pornografska predstava je prikazivanje uživo ili putem komunikacijskih sredstava pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili spolnih organa pravog djeteta, realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe.“.

Članak 21.

U članku 177. stavku 1. iza riječi: „zatvora“ dodaju se riječi: „od jedne“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci“ zamjenjuju se riječi: „jedne“.

Članak 22.

U članku 179.a iza riječi: „položaj“ briše se zarez i dodaju se riječi: „ili stanje dugotrajne patnje“, a iza riječi: „zatvora“ dodaju se riječi: „od jedne“.

Članak 23.

U članku 311. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko se ne pridržava samostalne mjere opreza koja mu je određena sudskom odlukom.“.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. broj: „8.“ zamjenjuje se brojem: „9.“.

Članak 24.

Iza članka 315.a dodaje se naslov iznad članka i članak 315. b koji glasi:

„Prisila prema osobi koja obavlja poslove od javnog interesa ili u javnoj službi

Članak 315.b

(1) Tko osobu u obavljanju poslova od javnog interesa ili javnog službenika u obavljanju javne službe silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječi u obavljanju poslova od javnog interesa ili javne službe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo osobe koja obavlja poslove od javnog interesa ili javnog službenika ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonom, bezobzirnim ili grubim postupanjem osobe koja obavlja poslove od javnog interesa ili javnog službenika može se osloboditi kazne.“.

Članak 25.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2020. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak i 101/17 u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) donesen je 2011. godine, a stupio je na snagu 1. siječnja 2013. godine. Od svog donošenja Kazneni zakon izmijenjen je tri puta, te je jednom ispravljen. Prvi put je izmijenjen 2012. godine, prije stupanja na snagu, tako da su prve izmjene stupile na snagu danom stupanja na snagu Kaznenog zakona, drugi put 2015. godine, zbog uočenih problema u praksi, potrebe dodatnog usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije i međunarodnim dokumentima te zbog potrebe da se Kazneni zakon nomotehnički i jezično doradi, dok su treće izmjene i dopune, one iz 2017. godine, inicirane potrebom usklađenja nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije na području zlouporabe tržišta kapitala.

Tijekom izrade Kaznenog zakona velika pozornost posvećivana je analizi međunarodnih standarda i njihovoj implementaciji u kazneno materijalno zakonodavstvo, slijedom čega je Republika Hrvatska dobila suvremeni i europski zakon usklađen s brojnim međunarodnim dokumentima-direktivama, okvirnim odlukama, konvencijama, preporukama.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Ovim Konačnim prijedlogom zakona predlažu se pete izmjene i dopune Kaznenog zakona, a razlog za to je osnaživanje kaznenopravne zaštite od nasilja u obitelji. S tim u svezi, predlaže se izmjena i dopuna zakonskog opisa kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179. a Kaznenog zakona, kao i pooštavanje zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja pojedinih kaznenih djela počinjenih prema bliskoj osobi.

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 56/15) propisao je kazneno djelo nasilja u obitelji (članak 179.a) kao samostalnu blanketna inkriminacija koja se može počinuti teškim kršenjem propisa o zaštiti nasilja u obitelji, uz posljedično izazivanje osjećaja straha kod žrtve za njenu sigurnost ili sigurnost njenih bliskih osoba ili dovodenje u ponižavajući položaj.

Propisivanje samostalnog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a, uz zadržavanje koncepta kvalificiranih oblika pojedinih kaznenih djela počinjenih prema bliskoj osobi, dovelo je do neujednačenosti u praksi primjene Kaznenog zakona, a koja se ovim Konačnim prijedlogom zakona, nastoji ukloniti.

S tim u svezi, kazneno djelo nasilja u obitelji, dopunjeno je stanjem dugotrajne patnje, kao novim obilježjem djela, a koje stanje je uzrokovano izloženošću teškom kršenju propisa o zaštiti od nasilja u obitelji.

Kao važna novina, ovim se Konačnim prijedlogom zakona predlaže pooštavanje zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja u odnosu na pojedina kaznena djela iz kataloga Kaznenog zakona. Tako se u Glavi X. Kaznenog zakona – Kaznena djela protiv života i tijela, predlaže povisiti zapriječeni minimum zatvorske kazne za kazneno djelo sakaćenja ženskih spolnih organa iz članka 116. stavka 1. i 3., za kvalificirani oblik kaznenog djela tjelesne ozljede iz članka 117. stavka 2., kaznenog djela teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavka 2. i kaznenog djela osobito teške tjelesne ozljede iz članka 119. stavka 2., a koja su obuhvaćena konceptom pojačane zaštite bliske osobe uvedenim Kaznenim zakonom. Također, predlaže se povisiti posebni minimum kazne zatvora za temeljni i kvalificirani oblik kaznenog djela povrede djetetovih prava iz članka 177. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona te za samostalno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179. a Kaznenog zakona, oba sadržana u Glavi XVIII. Kaznenog zakona- Kaznena djela protiv braka, obitelji i djece.

Petim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona predlaže se i izmjena koncepta kaznenog djela silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona. Prema novom konceptu, kazneno djelo silovanja ima se smatrati i svaki nekonsenzualni spolni odnošaj ili s njim izjednačena spolna radnja, dakle i onda kad nema uporabe sile ili prijetnje na život i tijelo silovane ili druge osobe. Temelj ovako predloženog kaznenog djela silovanja čini izostanak pristanka žrtve odnosno oštećenika za spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju. Sam koncept pristanka kod kaznenog djela silovanja i dalje se predlaže po uzoru na koncept pristanka kako je bio definiran kaznenim djelom spolnog odnošaja bez pristanka iz članka 152. stavka 3. Kaznenog zakona.

Opisana izmjena koncepta kaznenog djela silovanja dovela je i do predloženih izmjena teških kaznenih djela protiv spolne slobode iz članka 154. Kaznenog zakona, ali i do izmjena općeg dijela Kaznenog zakona, konkretno pravila o primjeni kaznenog zakonodavstva za kaznena djela koja izvan područja Republike Hrvatske počine njeni državljani propisana u članku 14. Kaznenog zakona. S tim u svezi, predlagatelj u odnosu na članak 154. Kaznenog zakona (teška kaznena djela protiv spolne slobode) predlaže da svi kvalificirani oblici propisani predmetnim člankom predstavljaju okolnosti koje kazneno djelo silovanja čine težim, dok u članku 14. stavku 3. Kaznenog zakona, predlaže brisanje kaznenog djela spolnog odnošaja bez pristanka iz članka 152. Kaznenog zakona, kao kaznenog djela za kojeg identitet norme nije bio uvjet za primjenu načela aktivnog personaliteta.

Nadalje, izmjena predloženog koncepta kaznenog djela silovanja, dovela je i do izmjena kaznenog djela bludnih radnji iz članka 155. Kaznenog zakona i to način da je inkriminacija iz stavka 1. predmetnog članka vezana uz inkriminacije iz članka 153. stavka 1., 3. i 5. sukladno članku 14. Konačnog prijedloga zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, a inkriminacija iz stavka 2. predmetnog članka, uz uvjete iz članka 14. Konačnog prijedloga zakona kojim se mijenja članak 153. stavak 2. i 4. Počinjenje bludnih radnji pod uvjetima iz članka 154. Kaznenog zakona propisano je u novom stavku 3. u cilju usklađenja s člankom 3. stavkom 5. iii i stavkom 6. Direktive 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17. 12. 2011. – u daljnjem tekstu: Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja

djece i dječje pornografije. Na ovaj način i dalje je zadržana gradacija predmetnog kaznenog djela s obzirom na okolnosti njegova počinjenja. Zbog pogibeljnosti i učestalosti ovog kaznenog djela, kao i kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članka 156. Kaznenog zakona, predlagatelj smatra potrebnim za ista pooštriti zakonsku politiku kažnjavanja.

Konačnim prijedlogom zakona predlaže se proširiti biće kaznenog djela iz članka 139. stavka 3. Kaznenog zakona (prijetnja) bliskom osobom, osobom posebno ranjivom zbog njezine dobi, teže tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće, kao i žrtvi navedenog kaznenog djela počinjenog iz mržnje, kao novim kvalifikatornim okolnostima počinjenja. Također, bliska osoba uvodi se kao nova kvalifikatorna okolnost počinjenja kaznenog djela iz članka 140. Kaznenog zakona (nametljivo ponašanje), a dodatna zaštita ovoj kategoriji osoba osigurava se i kroz dopunu stavka 3., kojim se za učin kaznenog djela nametljivog ponašanja prema bliskoj osobi predlaže pokretanje kaznenog progona po službenoj dužnosti.

Nastavno, Konačnim prijedlogom zakona predlaže se daljnje usklađivanje kaznenog djela mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba iz članka 161. stavka 1. Kaznenog zakona sa člankom 6. stavkom 1. Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije. Nadalje, definicija dječje pornografije iz članka 163. stavka 6. Kaznenog zakona usklađuje se sa člankom 2 (c) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, a na potrebu kojeg je ukazala Europska komisija u Službenoj opomeni-Povreda br. 2019/2233, dok je, sukladno članku 2. (e) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije dopunjeno kazneno djelo iz članka 164. Kaznenog zakona (iskorištavanje djece za pornografske predstave) propisivanjem značenja izraza pornografske predstave.

Nadalje, Konačnim prijedlogom zakona predlaže se proširiti značenja izraza službene osobe iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona i to na način da svojstvo službene osobe obuhvati i stručne radnike koji obavljaju poslove iz djelatnosti socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja. Predložena dopuna s jedne strane, rezultirat će dobivanjem njihove posebne kaznenopravne zaštite kroz niz kaznenih djela kod kojih je učin djela prema službenoj osobi propisan kao kvalificirani oblik, kao i kroz pojedina samostalna kaznena djela iz kataloga Kaznenog zakona u kojima je službena osoba propisana kao objekt njihova počinjenja, ali s druge strane proširit će krug njihove kaznenopravne odgovornosti u odnosu na posebna kaznena djela iz kataloga Kaznenog zakona, koja mogu počinuti samo osobe koje imaju svojstvo službene osobe, a koje svojstvo je posebno propisano zakonskim opisom kaznenog djela.

Također, ovim Konačnim prijedlogom zakona predlaže se inkriminiranje nepridržavanja samostalne mjere opreza određene sudskom odlukom, i to kao modaliteta bića kaznenog djela neizvršenja sudske odluke iz članka 311. stavka 3. Kaznenog zakona.

Zaključno, petim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona predlaže se brisanje kaznenog djela teškog sramoćenja iz članka 148. Kaznenog zakona, s obzirom da oštećenik može ostvariti naknadu štete u građanskopravnom postupku.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

U članku 14. stavku 3. Kaznenog zakona (primjena kaznenog zakonodavstva za kaznena djela koja izvan područja Republike Hrvatske počine njeni državljani) predlaže se brisanje kaznenog djela spolnog odnošaja bez pristanka iz članka 152. Kaznenog zakona, kao jednog od kaznenih djela iz kataloga kaznenih djela propisanih člankom 14. stavkom 3. Kaznenog zakona za koje identitet norme nije uvjet za primjenu načela aktivnog personaliteta. Predložena izmjena, posljedica je predloženog brisanja kaznenog djela spolnog odnošaja bez pristanka iz članka 152. Kaznenog zakona i promjene koncepta u definiranju kaznenog djela silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona.

Uz članak 2.

U članku 71. stavku 5. Kaznenog zakona (zabrana obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti) predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se stavak 5. u kontekstu ne postupanja počinitelja prema obvezi iz sigurnosne mjere zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti kada je ista izrečena uz rad za opće dobro, veže uz stavak 9., iz razloga što isti propisuje pravnu posljedicu kršenja obveze određene sigurnosnom mjerom osuđeniku izrečenom uz rad za opće dobro, a ne uz stavak 8., kojim se propisuje postupanje suda i nadležnog tijela za probaciju u slučaju neizvršavanja rada za opće dobro od strane osuđenika. Ovo iz razloga, što je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) dopunjen članak 55. na način da je dodan novi stavak 2. koji propisuje dodatnu formalnu prepreku izricanja rada za opće dobro već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci, a propisivanje kojeg je stavka, dovelo do promjene numeracije stavaka u članku 55. Kaznenog zakona te posljedično predloženih izmjena u članku 71. stavku 5. Kaznenog zakona.

Uz članak 3.

U članku 87. stavku 3. Kaznenog zakona (značenje izraza) predlaže se proširiti katalog službenih osoba i to na način da se službenom osobom u smislu Kaznenog zakona smatra i stručni radnik koji obavlja poslove iz djelatnosti socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja. Stručnim radnikom koji obavlja poslove iz djelatnosti socijalne skrbi smatra se stručni radnik iz odredbi iz članaka 208. i 209. Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17 i 130/17) i posebni skrbnik u smislu zakona kojim se uređuje centar za posebno skrbništvo, a stručnim radnikom koji obavlja poslove iz djelatnosti odgoja i obrazovanja smatra se osoba koja obavlja odgojno-obrazovni rad u javnoj ustanovi koja obavlja djelatnost odgoja i obrazovanja sukladno odredbama članka 1. stavka 2. i članka 100. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (Narodne novine, br. 87/08, 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17 i 68/18) te nastavnik i suradnik na visokom učilištu sukladno odredbama članaka 47. i 91. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, br. 123/03, 105/04, 174/04, 2/07 – Odluka Ustavnog suda

Republike Hrvatske, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 60/15 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske). S obzirom da se odredba članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona u vezi s člankom 6. Kaznenog zakona, primjenjuje na kaznena djela propisana Kaznenim zakonom i drugim zakonima, ovakvim prijedlogom, navedene osobe dobivaju pojačanu kaznenopravnu zaštitu kroz niz kvalificiranih oblika pojedinih kaznenih djela iz kataloga Kaznenog zakona u kojima se učin djela prema službenoj osobi, kao zaštitnom objektu, sankcionira kaznom koja je po svojoj mjeri teža od kazne za temeljni oblik počinjenja. Međutim, osim što će se predloženom dopunom ojačati kaznenopravna zaštita stručnih radnika koji obavljaju poslove iz djelatnosti socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, proširit će se i krug njihove kaznenopravne odgovornosti za tzv. posebna kazna djela, odnosno ona kaznena djela koja može počiniti samo počinitelj koji ima određeno svojstvo, u konkretnom slučaju svojstvo službene osobe.

Uz članak 4.

U članku 98. stavku 1. Kaznenog zakona (financiranje terorizma) radi daljnjeg usklađenja s člankom 11. Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.) – u daljnjem tekstu: Direktiva o suzbijanju terorizma predlaže se dopuna kaznenog djela financiranja terorizma. Obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 11. zahtjeva da se kao počinitelj kaznenog djela financiranja terorizma sankcionira onaj tko stavlja na raspolaganje ili prikuplja sredstva ne samo za počinjenje kaznenih djela iz članka 3. do 10. Direktive o suzbijanju terorizma, već i za doprinos u njihovu počinjenju, predlagatelj predlaže dopunu kaznenog djela financiranja terorizma koja će omogućiti da se kroz doprinos u njegovu počinjenju, poticatelji i pomagatelji sankcioniraju kao počinitelji kaznenog djela iz članka 98. Kaznenog zakona.

Uz članak 5.

U članku 116. Kaznenog zakona (sakaćenje ženskih spolnih organa) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1. i 3. ovoga članka. Tako predlagatelj za temeljni oblik počinjenja ovog kaznenog djela predlaže kaznu u visini od jedne do osam godina, dok za kvalificirani oblik ovog kaznenog djela iz stavka 3. predlaže kaznu u visini od tri do deset godina zatvora.

Uz članak 6.

U članku 117. Kaznenog zakona (tjelesna ozljeda) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne za inkriminaciju propisanu u stavku 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za kvalificirani oblik tjelesne ozljede predlaže propisivanje posebnog minimuma od jedne godine zatvora dok se posebni maksimum u visini do tri godine zatvora ne bi mijenjao.

Uz članak 7.

U članku 118. Kaznenog zakona (teška tjelesna ozljeda) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne za inkriminaciju propisanu u stavku 2. ovog članka. Tako predlagatelj za kvalificirani oblik teške tjelesne ozljede predlaže propisivanje posebnog minimuma od tri godine zatvora, uz zadržavanje posebnog maksimuma u visini do osam godina zatvora.

Uz članak 8.

U članku 119. Kaznenog zakona (osobito teška tjelesna ozljeda) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne za inkriminaciju propisanu u stavku 2. ovog članka. Tako predlagatelj za kvalificirani oblik osobito teške tjelesne ozljede predlaže propisivanje posebnog minimuma od tri godine zatvora, uz zadržavanje posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora.

Uz članak 9.

U članku 139. stavku 3. Kaznenog zakona (prijetnja) predlaže se pored postojećih kvalifikatornih okolnosti dodati i prijetnju počinjenu iz mržnje, prema bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, teže tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće. Uvođenjem novih kvalifikatornih okolnosti, zakonodavac pruža pojačanu zaštitu bliskim osobama zbog njihove prepoznate izloženosti ovom obliku protupravnog postupanja. Uočena je i potreba pružanja pojačane zaštite vulnerabilnim osobama zbog njihove posebne ranjivosti, koja proizlazi iz njihove ovisnosti o drugima. Osobama koje su žrtve odnosno oštećenici ovog kaznenog djela počinjenog iz mržnje također se predlaže osigurati viši stupanj zaštite inkriminiranjem ove kvalifikatorne okolnosti i propisivanjem težeg kažnjavanja počinitelja.

Kao posljedica dopune članka 139. stavka 3. Kaznenog zakona, izmijenjen je stavak 4. predmetnog kaznenog djela i to način da je brisan dio odredbe prema kojem se kazneno djelo iz članka 139. stavka 1. progoni po privatnoj tužbi, a iz stavka 2. po prijedlogu, osim kada je počinjeno iz mržnje, prema djetetu ili osobi s težim invaliditetom ili bliskoj osobi, budući da su predmetne kvalifikatorne okolnosti predložene stavkom 3., za koji se kazneni progon pokreće po službenoj dužnosti.

Uz članak 10.

U članku 140. stavku 2. Kaznenog zakona (nametljivo ponašanje) brišu se kvalifikatorne okolnosti počinjenje ovog kaznenog djela prema sadašnjem ili bivšem bračnom ili izvanbračnom drugu ili životnom partneru ili neformalnom životnom partneru, budući da su isti obuhvaćeni značenjem izraza bliske osobe iz članka 87. stavka 9. Kaznenog zakona, kao novom kvalifikatornom okolnosti.

Kao posljedica izmjene odnosno dopune članka 140. stavka 2. Kaznenog zakona, kao i u cilju pojačane zaštite bliskih osoba, stavak 3. predmetnog članka dopunjen je na način da se kazneni postupak za kazneno djelo nametljivog ponašanja prema bliskoj osobi pokreće po službenoj dužnosti. Prema dosad važećem zakonskom tekstu, kazneni progon za ovo kazneno djelo se pokretao po prijedlogu, osim u slučaju počinjenja kaznenog djela prema djetetu. Obzirom da je kod svih ostalih kaznenih djela iz Glave XIII. Kaznenog zakona - Kaznena djela protiv osobne slobode propisano poduzimanje kaznenog progona po službenoj dužnosti u situaciji kad je žrtva ili oštećenik bliska osoba, predlaže se isti stupanj zaštite bliskoj osobi osigurati i u odnosu na kazneno djelo nametljivog ponašanja.

Uz članak 11.

Kazneno djelo teškog sramoćenja (članak 148.) briše se. Međutim, oštećenik može potraživati naknadu štete u građanskopravnom postupku kao temeljnu sankciju građanskog prava.

Naime, od uvođenja ovog kaznenog djela, koje je redefinirano izmjenama i dopunama Kaznenog zakona 2015. godine, statistički podaci pokazuju da je za ovo kazneno djelo pokrenut mali broj kaznenih postupaka koji su uglavnom rezultirali oslobađajućim presudama.

Također, komparativnom analizom utvrđeno je da većina država članica Europske unije ne poznaje isto ili slično kazneno djelo.

Uz članak 12.

Kao posljedica predloženog brisanja kaznenog djela teškog sramoćenja iz članka 148. Kaznenog zakona, u članku 148.a, kojim se propisuje isključenje protupravnosti među ostalim i za kazneno djelo teškog sramoćenja, kada počinitelj njegovo obilježje ostvari u znanstvenom, stručnom, književnom, umjetničkom djelu ili javnoj informaciji, u obavljanju dužnosti propisane zakonom, političke ili druge javne ili društvene djelatnosti, u novinarskom poslu ili obrani nekog prava, a to je učinio u javnom interesu ili zbog drugih opravdanih razloga, predlaže se njegovo brisanje.

Uz članak 13.

Članak 152. Kaznenog zakona (spolni odnošaj bez pristanka) briše se kao posljedica promjene koncepcije u definiranju kaznenog djela silovanja. S tim u svezi, svaki nekonsenzualni spolni odnošaj ili s njim izjednačena spolna radnja na koju žrtva nije dala pristanak imaju se smatrati kaznenim djelom silovanja iz članka 14. Konačnog prijedloga zakona kojim se mijenja članak 153. Kaznenog zakona.

Uz članak 14.

U članku 153. Kaznenog zakona (silovanje) usvaja se nova koncepcija u definiranju kaznenog djela silovanja. Važna promjena sastoji se u tome da kazneno djelo silovanja podrazumijeva

svaki spolni odnos ili s njim izjednačenu spolnu radnju na koji žrtva nije dala svoj pristanak (članak 153. stavak 1.). Počinitelj kaznenog djela silovanja bit će i onaj koji navede žrtvu na nekonzenzualni spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju, a da pri tom sam ne obavlja spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju. Za opisane oblike protupravnog postupanja, zakonodavac predlaže propisivanje kazne zatvor u visini od jedne do pet godina.

Članak 153. stavak 2. propisuje kazneno djelo silovanja i kada je počinitelj ostvario obilježja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka uz uporabu sile ili prijetnje da će izravno napasti život ili tijelo silovane ili druge osobe. Uporaba sile ili opisane prijetnje podrazumijeva izostanak pristanka. Za ovaj oblik protupravnog postupanja, zakonodavac predlaže propisivanje posebnog minimuma u visini od tri godine zatvora, dok bi posebni maksimum bio propisan u visini do deset godina zatvora.

U stavku 3. predmetnog članka propisuje se kažnjavanje i za situacije kada se osoba nalazi u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka. Tako će počinitelj odgovarati za kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka ako je prema objektivnim okolnostima morao i mogao znati da pristanka nema. U stavku 4. istoga članka propisuje se kažnjavanje i za situacije kada se osoba nalazi u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka za kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka.

U stavku 5. definira se postojanje pristanka, kao i osobite okolnosti kada se smatra da pristanka nema. S tim u svezi, teret dokazivanja će i dalje biti na okrivljenom, dok će optužba i dalje morati dokazivati spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju i neku od okolnosti propisanih u stavku 5. ovoga članka.

Uz članak 15.

U članku 154. stavku 1. Kaznenog zakona (teška kaznena djela protiv spolne slobode), kao posljedicu predloženog brisanja članka 152. Kaznenog zakona (spolni odnošaja bez pristanka) predlaže se promjena numeracije na način da se kvalifikatorne okolnosti iz članka 154. stavka 1. Kaznenog zakona vežu uz članak 153. stavak 1. koji se mijenja člankom 14. Konačnog prijedloga zakona. Također, kao posljedicu pooštavanja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se za protupravno postupanje iz članka 154. stavka 1. Kaznenog zakona povisiti posebni minimum kazne zatvora u visini od tri godine. Nadalje, kao posljedica promjene koncepta kaznenog djela silovanja, predlaže se u članku 154. stavku 2. Kaznenog zakona, promjena numeracije i to na način da se kvalifikatorne okolnosti iz članka 154. stavka 2. Kaznenog zakona, vežu uz počinjenje kaznenog djela iz članka 153. stavka 2. koji se mijenja člankom 14. Konačnog prijedloga zakona. Uz navedeno, predlaže se povisiti posebni minimum kazne zatvora u visini od pet godina za kazneno djelo iz članka 154. stavka 2. Kaznenog zakona. U odnosu na članak 154. stavak 3. Kaznenog zakona, također se predlaže, kao posljedicu promjene koncepta kaznenog djela silovanja, kvalifikatorne okolnosti iz članka 154. stavka 3. Kaznenog zakona vezati uz počinjenje kaznenih djela iz članka 153. stavka 1. i 2. koji se mijenja člankom 14. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 16.

U članku 155. Kaznenog zakona (bludne radnje) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka za koju predlagatelj predlaže povisiti posebni maksimum do dvije godine zatvora. Također, kao posljedicu nove koncepcije u definiranju kaznenog djela silovanja predlaže se počinjenje bludnih radnji iz članka 155. stavka 1. Kaznenog zakona vezati uz uvjete iz članka 153. stavka 1., 3. i 5. koji se mijenja člankom 14. Konačnog prijedloga zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, a bludnih radnji iz stavka 2. predmetnog članka uz uvjete iz članka 153. stavka 2. i 4. koji se mijenja člankom 14. Konačnog prijedloga zakona. Počinjenje bludnih radnji pod uvjetima iz članak 154. Kaznenog zakona propisano je u novom stavku 3. u cilju usklađenja s člankom 3. stavkom 5. iii i stavkom 6. Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije na potrebu kojeg je ukazala i Europska komisija u Službenoj opomeni-Povreda br. 2019/2233. Sukladno citiranim člancima Direktive za kazneno djelo iz članka 155. stavka 3. koji se mijenja člankom 16. Konačnog prijedloga predložena je kazna zatvora u visini od šest mjeseci do pet godina.

Uz članak 17.

U članku 156. Kaznenog zakon (spolno uznemiravanje) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka, za koju predlagatelj predlaže povisiti posebni maksimum do dvije godine zatvora.

U cilju snažnije kaznenopravne zaštite osoba posebno ranjivih zbog njihove dobi, u stavku 3. članka 156. Kaznenog zakona predlaže se navedenu skupinu osoba isključiti od propisanog kaznenog progona po prijedlogu te na taj način osigurati da se kazneni progon za ovo kazneno djelo, u slučaju počinjenja prema osobi posebno ranjivoj zbog dobi, pokreće po službenoj dužnosti.

Uz članak 18.

U članku 161. stavku 1. (mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba) dopunjuje se biće kaznenog djela sukladno članku 6. stavku 1. Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije na način da namjera počinitelja može biti usmjerena i na počinjenje kaznenih djela iskorištavanje djece za pornografiju (članak 163. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona) i iskorištavanje djece za pornografske predstave (članak 164. stavak 1. Kaznenog zakona).

Uz članak 19.

U članku 163. stavku 6. (iskorištavanje djece za pornografiju) Kaznenog zakona izvršena je dopuna definicije dječje pornografije radi daljnje harmonizacije iste sa člankom 2. (c) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije.

Sukladno članku 2. c točkama(iii) i (iv.) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije definicija dječje pornografije obuhvaća i materijal koji prikazuje spolne organe osobe koja izgleda kao dijete i realno prikazanog nepostojećeg djeteta u spolne svrhe. Slijedom navedenog, predloženom odredbom, izričito se propisuje da definicija dječje pornografije obuhvaća i prikazivanje spolnih organa pravog djeteta, realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe.

Dopunom druge rečenice predmetnog članka iz opsega definicije dječje pornografije isključeni su materijali koji prikazuju spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete, a koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj. U usporedbi s dosad važećom odredbom članka 163. stavka 6. Kaznenog zakona razvidno je da se predloženom dopunom definicija dječje pornografije proširuje na način da obuhvaća svaki materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju, te umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj tog materijala ne može biti razlogom isključenja protupravnosti, a što proizlazi iz teleološkog tumačenja članka 2. (c) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije na koje tumačenje je ukazala i Europska komisija u Službenoj opomeni-Povreda br. 2019/2233.

Uz članak 20.

Članak 164. Kaznenog zakona dopunjavanja se definicijom pornografske predstave sukladno članku 2. (e) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije. Navedenim člankom Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije eksplicite je definirano značenje izraza pornografska predstava kao prikazivanje uživo, uključujući i uporabu informacijske i komunikacijske tehnologije, djeteta koje sudjeluje u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu ili spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe. Definicija pornografske predstave predložena u članku 164. stavku 6. premašuje zahtjeve Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije jer ista obuhvaća i prikazivanje realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju kao i njihovih spolnih organa u spolne svrhe. Ovako širokim propisivanjem značenja izraza pornografske predstave, koja obuhvaća jednake zaštitne objekte kao i kazneno djelo iskorištavanja djece za pornografiju iz članka 163. Kaznenog zakona, osigurava se harmoniziranost kaznenopravne zaštite djece za pornografska kaznena djela.

Uz članak 21.

U članku 177. Kaznenog zakona (povreda djetetovih prava) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne za inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka. Tako predlagatelj za temeljni oblik povrede djetetovih prava predlaže propisivanje posebnog minimuma od jedne godine zatvora dok se posebni maksimum u visini do tri godine zatvora ne bi mijenjao. Za kvalificirani oblik iz stavka 2. predmetnog članka predlaže se povisiti posebni minimum kazne zatvora sa šest mjeseci na jednu godinu.

Uz članak 22.

U članku 179. a Kaznenog zakona (nasilje u obitelji) kao dodatno obilježje ovog kaznenog djela predlaže se propisivanje stanja dugotrajne patnje u koje je žrtva/oštećenik dovedena teškim kršenjem propisa o zaštiti od nasilja u obitelji. Kao posljedica pooštrenja zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja, zaključno se predlaže povisiti posebni minimum na visinu od jedne godine zatvora, dok se posebni maksimum ne bi mijenjao.

Uz članak 23.

Biće kaznenog djela iz članka 311. Kaznenog zakona (neizvršenje sudske odluke) prošireno je novim modalitetom počinjenja koji se sastoji u nepridržavanju samostalne mjere opreza određene sudskom odlukom. Predložena dopuna rezultat je izrade Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku kojim se predlaže uvođenje samostalne mjere opreza kao novog procesnog instituta, u slučaju kada postoji osnova za određivanje istražnog zatvora, a istekli su maksimalni rokovi njegova trajanja propisani člankom 133. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17-dalje u tekstu Zakon o kaznenom postupku). S obzirom da u slučaju nepridržavanja samostalne mjere opreza, ista ne može biti zamijenjena istražnim zatvorom zbog isteka maksimalnih rokova njegova trajanja, bilo je potrebno propisati posljedicu njezinog nepridržavanja kao kaznenu odgovornost za kazneno djelo iz članka 311. stavka 3. Kaznenog zakona (neizvršenje sudske odluke).

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se propisano isključenje protupravnosti za kazneno djelo iz članka 311. stavka 2. Kaznenog zakona u kontekstu ne postupanja počinitelja prema obvezi iz sigurnosne mjere kada je ista izrečena uz rad za opće dobro, veže uz stavak 9. članka 55. Kaznenog zakona iz razloga što isti propisuje pravnu posljedicu kršenja obveze određene sigurnosnom mjerom osuđeniku izrečenom uz rad za opće dobro, a ne uz stavak 8., kojim se propisuje postupanje suda i nadležnog tijela za probaciju u slučaju neizvršavanja rada za opće dobro od strane osuđenika.

Uz članak 24.

Člankom 315.b Kaznenog zakona propisuje se novo kazneno djelo prisila prema osobi koja obavlja poslove od javnog interesa ili javnom službeniku. Kroz stavak 1. predmetnog kaznenog djela inkriminira se sprječavanje silom ili prijetnjom na izravnu uporabu sile osobe u obavljanju poslova od javnog interesa ili javnog službenika u obavljanju javne službe

U stavku 2. kao kvalifikatorna okolnost propisuje se dovođenje u opasnost života ili tijela osobe koja obavlja poslove od javnog interesa ili javnog službenika ili nanošenje tjelesne ozljede ili uporaba oružja ili opasnog oruđa.

U stavku 3. propisuju se mogućnost oslobođenja od kazne počinitelja ovog kaznenog djela kada je isti bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem osobe koja obavlja poslove od javnog interesa ili javnog službenika.

Iako javni interes nije definiran Kaznenim zakonom, isti se može smatra onim interesom na koji svaki građanin ima pravo, slijedom čega se u kontekstu ovog kaznenog djela ,osobom koja obavlja poslove od javnog interesa mogu primjerice smatrati i osobe koje obavljaju poslove javnog prijevoza putnika.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisano je objavljivanje Zakona u Narodnim novinama i njegovo stupanje na snagu 1. siječnja 2020. godine, istovremeno sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku i Zakonom o izmjenama i dopuni Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju i koji je prihvaćen u Hrvatskome saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio ili dodao sljedeće:

- u članku 16. kojim se mijenja članak 155. Kaznenog zakona u novom stavku 3. propisuje se počinjenje bludnih radnji pod uvjetima iz članka 154. Kaznenog zakona
- u članku 18. kojim se mijenja članak 161. stavak 1. proširuje se biće kaznenog djela mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba na način da namjera počinitelja obuhvati i kaznena djela iz članka 163. stavka 1. i 2. i članka 164. stavka 1. Kaznenog zakona
- u članku 19. kojim se mijenja članak 163. stavak 6. Kaznenog zakona mijenja se definicija dječje pornografije sukladno članku 2. (c) Direktive o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije
- u članku 20. kojim se dopunjuje članak 164. stavkom 6. Kaznenog zakona propisuje se definicija pornografske predstave
- u članku 21. kojim se mijenja članak 177. stavak 2. Kaznenog zakona predlaže se povisiti posebni minimum kazne zatvora sa šest mjeseci na jednu godinu
- u članku 25. mijenja se datum stupanja na snagu ovog Zakona na način da isti stupa na snagu 1. siječnja 2020. godine.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S RAZLOZIMA NEPRIHVAĆANJA

Nije prihvaćen prijedlog Odbora za pravosuđe kojim je zatraženo ograničenje izricanja alternativnih kazni na jedno izricanje. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) ograničene su pretpostavke za izricanje rada za opće dobro iz članka 55. Kaznenog zakona i to na način da se rad za opće dobro može izreći kao modifikacija za izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodaka te za izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine. Daljnje ograničenje propisano je u stavku 2. predmetnog članka kroz onemogućavanje izricanja rada za opće dobro već osuđenim osoba na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Formalna pretpostavka izricanja uvjetne osude iz članka 56. Kaznenog zakona je izrečena kazna zatvora u trajanju do jedne godine ili novčana kazna, dok formalna pretpostavka izricanja djelomične uvjetne osude iz članka 57. Kaznenog zakona izrečena kazna u trajanju većem od jedne godine a manjem od tri godine zatvora. Prilikom izricanja ovih alternativnih kazni, sud će voditi računa o ličnosti počinitelja, njegovu prijašnjem životu, osobito je li ranije osuđivan, obiteljskim prilikama, okolnostima počinjenja samog kaznenog djela te ponašanju nakon počinjenog kaznenog djela, osobito o odnosu počinitelja prema žrtvi i nastojanju da oštećeniku popravi štetu. Propisivanje daljnjih zakonskih ograničenja u izricanju ne samo rada za opće dobro, već i uvjetne osude ili djelomične uvjetne osude ne ukazuje se opravdanim jer se na taj način suzuje prostor individualizacije sankcioniranja prema konkretnim okolnostima i težini počinjenog kaznenog djela, a upravo ta mogućnost individualizacije kazne je nužna za ostvarenje ciljeva kažnjavanja i nalazi se u samim temeljima modernog funkcioniranja kaznenog pravosuđa.

Nadalje, nije prihvaćen ni prijedlog Odbora za pravosuđe kojim je zatražena jača kaznenopravna zaštita svakoj osobi koja je žrtva kaznenog djela u obavljanju svoga rada. Kazneni zakon u katalogu kaznenih djela propisuje niz kaznenih djela kod kojih je počinjenja djela prema službenoj ili odgovornoj osobi u obavljanju javne ovlasti ili u vezi s njezinim radom ili položajem propisano kao kvalificirani oblik počinjenja.

Također, nije prihvaćen ni prijedlog Odbora za pravosuđe i prijedlog g. Pede Grbina, zastupnika u Hrvatskom saboru kojim je zatraženo proširenje značenja izraza službene osobe iz članka 87. stavka 3. Kaznenog zakona zdravstvenim djelatnicima. Ovo iz razloga jer je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 118/18) u cilju pojačane kaznenopravne zaštite zdravstvenih radnika, propisano samostalno kazneno djelo u članku 315.a (prisila prema zdravstvenom radniku).

U odnosu na prijedlog Odbora za ravnopravnost spolova, Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije i Kluba zastupnika Samostalne demokratske srpske stranke kojim je zatraženo proširenje značenja izraza iz članka 87. stavka 9. Kaznenog zakona intimnim partnerom ukazujemo kako se isti ne prihvaća. Kazneni zakon u članku 87. stavku 9. propisuje osobe koje se za potrebe Kaznenog zakona smatraju bliskim osobama. To su članovi obitelji (bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik), ali i bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu. I dalje, kada se govori o obiteljskom nasilju kao nasilju intimnih partnera ono se isključivo odnosi na nasilje između sadašnjih ili bivših bračnih drugova, kao i sadašnjih ili bivših izvanbračnih drugova odnosno životnih partnera ili neformalnih životnih partnera. Dakle, krug bliskih osoba prema Kaznenom zakonu činiti će odnos između bračnih i izvanbračnih i istospolnih partnera i to kako sadašnjih tako i bivših, a povrhu toga i na odnose osoba koje iako nisu u navedenim kategorijama, imaju zajedničko dijete, te onih osoba koje žive u zajedničkom kućanstvu. Iz navedenog proizlazi da se radi o osobama koje su u nekom obliku (formalne ili neformalne) zajednice ili pak kod kojih takva zajednice ne postoji ili je prestala postojati, ali su zbog drugih okolnosti (kao što je zajedničko dijete, nerazriješeni imovinsko-pravni odnosi nakon razvoda braka ili raskida izvanbračne zajednice, činjenica suživota u istome stambenom objektu) neraskidivo povezani ili neovisno o svojoj slobodnoj volji upravljani jedno prema drugome. I osobe koje nemaju svojstvo bliske osobe u smislu članka 87. stavka 9. Kaznenog zakona, zaštićene su kroz niz kaznenih djela u katalogu kaznenih djela propisanih Kaznenim zakonom.

Također, zbog gore navedenog nije prihvaćen niti prijedlog Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije za sankcioniranjem nasilja među partnerima adolescentske dobi, kao nasilja među bliskim osobama definiranim člankom 87. stavkom 9. Kaznenog zakona.

Također, ne prihvaća se niti prijedlog dijela članova Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina koji se protive brisanju kaznenog djela teškog sramoćenja. Naime, od uvođenja ovog kaznenog djela, koje je redefinirano izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 56/15) statistički podaci pokazuju da je za ovo kazneno djelo pokrenut mali broj kaznenih postupaka koji su uglavnom rezultirali oslobadajućim presudama. Dodatno, oštećenik može potraživati naknadu štete u građanskopravnom postupku kao temeljnu sankciju građanskog prava.

U kontekstu potrebe kažnjavanja službenih ili odgovornih osoba koje nisu pravovremeno poduzele propisane radnje osobito kod kaznenih djela teškog kršenja propisa o nasilju u obitelji i kaznenog djela povrede djetetovih prava, koje je istaknuto na sjednici Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, ukazujemo kako je člankom 302. Kaznenog zakona propisano kazneno djelo neprijavlivanje počinjenog kaznenog djela. S tim u svezi, stavkom 2. predmetnog kaznenog djela propisuje se odgovornost službenih osoba i odgovornih osoba za neprijavlivanje bilo kojega počinjenog kaznenog djela koje se progoni po službenoj dužnosti.

Nije prihvaćen ni prijedlog Odbora za ravnopravnost spolova kojim je zatraženo ukidanje zastare kaznenog progona za sva kaznena djela iz Glave XVII.-Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta. Nastup zastare kaznenog progona vezan je uz visinu zapriječene kazne (članak 81. Kaznenog zakona). Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine broj 118/18) proširen je i katalog kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva propisanih u članku 81. stavku 2. Kaznenog zakona, s teškim kaznenim djelom spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona. Sukladno ovoj izmjeni izvršena je izmjena i u članku 83. stavku 2. Kaznenog zakona koji propisuje nezastarijevanje izvršenja kazne.

Nastavno, nije prihvaćen prijedlog saborskog zastupnika Peđe Grbina, da se ne pooštava zakonska kaznenopravna politika za kazneno djelo teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavka 2. Kaznenog zakona. Predlagatelj, kroz povisivanje posebnog minimuma kazne zatvora sa jedne na tri godine za ovo kazneno djelo nastoji izraziti snažniju društvenu osudu zbog počinjenog kaznenog djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak, kao i utjecati na sve druge da ne čine kaznena djela.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Primjena kaznenog zakonodavstva za kaznena djela koja izvan područja
Republike Hrvatske počine njezini državljani

Članak 14.

(1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske primjenjuje se prema hrvatskom državljaninu i osobi koja ima prebivalište u Republici Hrvatskoj, koja izvan područja Republike Hrvatske počini bilo koje drugo kazneno djelo osim onih koja su obuhvaćena odredbama iz članka 13. i članka 16. ovoga Zakona, ako je to kazneno djelo kažnjivo i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primijenit će se i kad počinitelj stekne hrvatsko državljanstvo nakon počinjenja kaznenog djela.

(3) U slučajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka kod kaznenih djela iz članka 115. stavka 3. i 4., članka 116., članka 152., članka 153., članka 154., članka 158., članka 159., članka 161., članka 162., članka 163., članka 164., članka 166. i članka 169. ovoga Zakona te drugih kaznenih djela kod kojih je to predviđeno međunarodnim ugovorom kojeg je Republika Hrvatska stranka, kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske primijenit će se i kad kazneno djelo nije kažnjivo prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(4) Kad hrvatski državljani sudjeluju u mirovnim operacijama ili drugim međunarodnim aktivnostima izvan područja Republike Hrvatske i u takvim operacijama ili aktivnostima počine kazneno djelo, primjena zakonodavstva Republike Hrvatske ravnat će se prema odredbama ovog Zakona, ako međunarodnim ugovorom kojeg je Republika Hrvatska stranka nije predviđeno drugačije.

Zabrana obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti

Članak 71.

(1) Sigurnosnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti sud će izreći počinitelju koji je kazneno djelo počinio u obavljanju dužnosti ili djelatnosti ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počiniti kazneno djelo.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izriče se u trajanju od jedne do deset godina. Počinitelju koji je osuđen na kaznu zatvora, a nije mu izrečena uvjetna osuda niti je kazna zatvora

zamijenjena radom za opće dobro, mjera iz stavka 1. ovoga članka izreći će se u trajanju koje je od jedne do deset godina dulje od izrečene kazne zatvora.

(3) Počinitelju kaznenog djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 111. točke 2., članka 112. stavka 1., članka 114., članka 116., članka 118., članka 119., članka 120., Glave XVI, počinjenog na štetu djeteta i Glave XVII ovoga Zakona, sud može izreći zabranu obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom i kad ova djela nisu bila počinjena u obavljanju dužnosti i djelatnosti, a može je izreći i doživotno.

(4) Za vrijeme zabrane iz stavka 1. ovoga članka osuđenik se ne smije baviti određenom dužnosti ili djelatnosti samostalno, za drugu osobu, u pravnoj osobi, ni u ime druge osobe, niti smije ovlastiti drugu osobu da se bavi tom dužnošću ili djelatnošću u njegovo ime i po njegovim uputama.

(5) Ako počinitelj ne postupi prema zabrani obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti kad je izrečena uz rad za opće dobro, uvjetnu osudu, ili za vrijeme uvjetnog otpusta shodno će se primijeniti odredbe članka 55. stavka 8., članka 58. stavka 5. ili članka 61. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Po proteku polovine trajanja sigurnosne mjere izrečene na temelju stavka 1. ovoga članka, sud može na prijedlog osuđenika obustaviti njeno izvršenje ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.

(7) Po proteku najdužeg vremena iz stavka 2. ovoga članka, sigurnosnu mjeru izrečenu na temelju stavka 3. ovoga članka, sud može na prijedlog osuđenika obustaviti ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.

(8) Sud će o presudi kojom je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti tijelo nadležno za vođenje upisnika osoba koje obavljaju određene dužnosti ili djelatnosti.

Značenje izraza u ovom Zakonu

Članak 87.

(1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske su odredbe sadržane u ovom Zakonu i drugim zakonima Republike Hrvatske, kojima se određuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela.

(2) Protupravna radnja je radnja kojom su ispunjena obilježja kaznenog djela, a ne postoji razlog isključenja protupravnosti.

(3) Službena osoba je državni dužnosnik ili službenik, dužnosnik ili službenik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, nositelj pravosudne dužnosti, sudac porotnik, član Državnog sudbenog vijeća ili Državnoodvjetničkog vijeća, arbitar i javni bilježnik. Službenom osobom smatra se i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi, međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član, međunarodnom sudu ili arbitraži čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvaća, obavlja dužnosti povjerene osobama iz prethodne rečenice.

(4) Vojna osoba je djelatna vojna osoba, ročnik, pričuvnik i kadet te državni službenik i namještenik raspoređen na službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske.

(5) Kad je službena osoba naznačena kao počinitelj kaznenog djela koje nije predviđeno u Glavi XXXIV. ovoga Zakona, ili kao osoba prema kojoj je počinjeno kazneno djelo, službenom osobom smatrat će se i vojna osoba.

(6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(7) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.

(8) Članovi obitelji su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.

(9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.

(10) Izvanbračni drug je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici koja ima trajniji karakter ili koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.

(11) Neformalni životni partner je osoba koja živi u istospolnoj zajednici koja ima trajniji karakter.

(12) Tajni podatak je podatak koji je prema posebnom zakonu označen kao klasificirani podatak. Ne smatra se tajnim podatkom podatak čiji je sadržaj suprotan ustavnom poretku Republike Hrvatske ili podatak koji je označen tajnim radi prikriivanja kaznenog djela, prekoračenja ili zlouporabe ovlasti te drugih oblika nezakonitog postupanja u državnim tijelima.

(13) Službena tajna je podatak koji je prikupljen i koristi se za potrebe tijela javne vlasti, a koji je zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog tijela donesenim na temelju zakona proglašen službenom tajnom.

(14) Izbori su izbori za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike, Europski parlament, predstavnička tijela u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, općinske načelnike, gradonačelnike, župane, gradonačelnika Grada Zagreba te postupak odlučivanja na državnom referendumu.

(15) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

(16) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, topline ili kretanja, kao i telefonski impulsi.

(17) Motorno vozilo je svako prometno sredstvo na motorni pogon u kopnenom, vodenom i zračnom prometu.

(18) Računalni sustav je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovi programa automatski obrađuju podatke, kao i računalni podaci koji su u njega spremljeni, obrađeni, učitani ili preneseni za svrhe njegovog rada, korištenja, zaštite i održavanja.

(19) Računalni podatak je svako iskazivanje činjenica, informacija ili zamisli u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu.

(20) Računalni program je skup računalnih podataka koji su u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju.

(21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, jezika, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.

(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist ostvarena počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je dobivena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(23) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.

(24) Mito je svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba kojoj su protupravnom radnjom prouzročene fizičke ili duševne boli, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(26) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(27) Vrijednost imovine, imovinske štete, imovinske koristi, porezne obveze i državne potpore je velikih razmjera ako prelazi 600.000,00 kuna. Razaranja prouzročena kaznenim djelima su velika ako prelaze 600.000,00 kuna.

(28) Vrijednost imovine je većeg opsega ako prelazi 200.000,00 kuna.

(29) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je velika ako prelazi 60.000,00 kuna. Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna.

(30) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je mala ako ne prelazi 1.000,00 kuna.

Financiranje terorizma

Članak 98.

(1) Tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično, u svrhu činjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 97., članka 99. do članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona ili drugog kaznenog djela kojem je cilj prouzročiti smrt ili tešku tjelesnu ozljedu civila ili druge osobe koja nije aktivno uključena u oružani sukob, ako je svrha tog djela zastrašiti stanovništvo ili prisiliti neku državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično od strane terorista ili terorističkog udruženja.

(3) Sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se oduzeti.

Sakaćenje ženskih spolnih organa

Članak 116.

(1) Tko ženskoj osobi potpuno ili djelomično ukloni ili trajno promijeni vanjski spolni organ,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Tko žensku osobu potakne ili joj pomogne da se podvrgne radnjama iz stavka 1. ovoga članka,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Tko djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz mržnje, prema djetetu ili bliskoj osobi, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Tjelesna ozljeda

Članak 117.

(1) Tko drugoga tjelesno ozlijedi ili mu naruši zdravlje, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. počini iz mržnje, prema bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, teže tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće, ili kao službena osoba u obavljanju službe ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Kazneno djelo iz stavka 1. progoni se po privatnoj tužbi.

Teška tjelesna ozljeda

Članak 118.

(1) Tko drugoga teško tjelesno ozlijedi ili mu teško naruši zdravlje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz mržnje, prema bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, teže tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće, ili kao službena osoba u obavljanju službe ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Osobito teška tjelesna ozljeda

Članak 119.

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 116. stavka 1. i 2. i članka 118. stavka 1. ovoga Zakona doveden u opasnost život ozlijeđenog, ili je uništen ili trajno i u znatnoj mjeri oslabljen koji važan dio njegova tijela ili koji važan organ, ili je prouzročena trajna nesposobnost za rad ozlijeđenog, ili trajno i teško narušenje njegova zdravlja, trajna iznakaženost ili trajna nesposobnost za reprodukciju,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz mržnje, prema bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, teže tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće, ili kao službena osoba u obavljanju službe ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(3) Tko neku od posljedica navedenih u stavku 1. ovoga članka prouzroči namjerno, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

Prijetnja

Članak 139.

(1) Tko drugome ozbiljno prijeti kakvim zlom da bi ga ustrašio ili uznemirio, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko drugome ozbiljno prijeti da će njega ili njemu blisku osobu usmrtniti, teško tjelesno ozlijediti, oteti, ili mu oduzeti slobodu, ili nanijeti zlo podmetanjem požara, eksplozijom, ionizirajućim zračenjem, oružjem, opasnim oruđem ili drugim opasnim sredstvom, ili uništiti društveni položaj ili materijalni opstanak, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Ako je kazneno djelo iz stavka 1. i 2. počinjeno prema službenoj ili odgovornoj osobi u obavljanju javne ovlasti ili u vezi s njezinim radom ili položajem, ili prema novinaru u vezi s njegovim poslom, ili prema odvjetniku u obavljanju njegove djelatnosti, ili prema većem broju ljudi, ili ako je prouzročilo veću uznemirenost stanovništva, ili ako je osoba kojoj se prijeti dulje vrijeme stavljena u težak položaj, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po privatnoj tužbi, a kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka progoni se po prijedlogu, osim ako je djelo iz stavka 1. ili 2. počinjeno iz mržnje, prema djetetu ili osobi s težim invaliditetom ili bliskoj osobi.

Nametljivo ponašanje

Članak 140.

(1) Tko ustrajno i kroz dulje vrijeme prati ili uhodi drugu osobu ili s njom nastoji uspostaviti ili uspostavlja neželjeni kontakt ili je na drugi način zastrašuje i time kod nje izazove tjeskobu ili strah za njezinu sigurnost ili sigurnost njoj bliskih osoba, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno u odnosu na sadašnjeg ili bivšeg bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, osobu s kojom je počinitelj bio u intimnoj vezi ili prema djetetu, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.

(3) Kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka progoni se po prijedlogu, osim ako je počinjeno prema djetetu.

Teško sramoćenje

Članak 148.

(1) Tko pred drugim za nekoga iznese ili pronese činjeničnu tvrdnju koja može škoditi njegovoj časti ili ugledu,

kaznit će se novčanom kaznom do sto osamdeset dnevnih iznosa.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini putem tiska, radija, televizije, računalnog sustava ili mreže, na javnom skupu ili na drugi način, zbog čega je ono postalo pristupačno većem broju osoba,

kaznit će se novčanom kaznom do tristo šezdeset dnevnih iznosa.

(3) Nema kaznenog djela teškog sramoćenja ako počinitelj dokaže istinitost činjenične tvrdnje koju je iznosio ili pronosio ili postojanje ozbiljnog razloga zbog kojeg je povjerovao u njezinu istinitost.

(4) Dokazivanje okolnosti iz stavka 3. ovog članka nije dopušteno ako se činjenične tvrdnje iz stavka 1. odnose na osobne ili obiteljske prilike.

(5) Prizna li počinitelj neistinitost svojih tvrdnji i opozove ih, sud ga može osloboditi kazne.

Isključenje protupravnosti za kaznena djela uvrede i teškog sramoćenja

Članak 148.a

Nema kaznenog djela iz članka 147. i 148. ovoga Zakona ako je počinitelj njihova obilježja ostvario u znanstvenom, stručnom, književnom, umjetničkom djelu ili javnoj informaciji, u obavljanju dužnosti propisane zakonom, političke ili druge javne ili društvene djelatnosti, u novinarskom poslu ili obrani nekog prava, a to je učinio u javnom interesu ili zbog drugih opravdanih razloga.

Spolni odnošaj bez pristanka

Članak 152.

(1) Tko s drugom osobom bez njezinog pristanka izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju ili navede drugu osobu da bez svog pristanka s trećom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju ili da bez svog pristanka nad samom sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Pristanak iz stavka 1. ovoga članka postoji ako je osoba svojom voljom odlučila stupiti u spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju i bila je sposobna donijeti i izraziti takvu odluku. Smatra se da takvog pristanka nema osobito ako je spolni odnošaj ili s njime izjednačena spolna radnja izvršena uz uporabu prijetnje, prijevare, zlouporabom položaja prema osobi koja se prema počinitelju nalazi u odnosu zavisnosti, iskorištavanjem stanja osobe zbog kojeg ona nije bila sposobna izraziti svoje odbijanje, ili nad osobom kojoj je protupravno oduzeta sloboda.

Silovanje

Članak 153.

(1) Tko djelo iz članka 152. stavka 1. ovoga Zakona počini uporabom sile ili prijetnje da će izravno napasti na život ili tijelo silovane ili druge osobe, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Teška kaznena djela protiv spolne slobode

Članak 154.

(1) Kaznom zatvora od jedne do deset godina kaznit će se tko djelo iz članka 152. stavka 1. ovoga Zakona počini:

1. prema bliskoj osobi,
2. prema žrtvi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, bolesti, ovisnosti, trudnoće, invaliditeta, teške tjelesne ili duševne smetnje,
3. na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način,

4. iz mržnje,
5. zajedno s jednim ili više počinitelja, pri čemu je prema istoj osobi izvršeno više spolnih odnošaja ili s njim izjednačenih spolnih radnji,
6. uz uporabu oružja ili opasnog oruda,
7. na način da je silovana osoba teško tjelesno ozlijeđena ili je ostala trudna.

(2) Tko djelo iz članka 153. stavka 1. ovoga Zakona počini pod okolnostima iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 152. stavka 1. ili članka 153. stavka 1. ovoga Zakona prouzročena smrt silovane osobe ili osobe nad kojom je izvršen spolni odnošaj bez pristanka, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od najmanje pet godina.

Bludne radnje

Članak 155.

(1) Tko pod uvjetima iz članka 152. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko pod uvjetima iz članka 153. ili članka 154. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tih kaznenih djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

Spolno uznemiravanje

Članak 156.

(1) Tko spolno uznemirava drugu osobu kojoj je nadređen ili koja se prema njemu nalazi u odnosu zavisnosti ili koja je posebno ranjiva zbog dobi, bolesti, invaliditeta, ovisnosti, trudnoće, teške tjelesne ili duševne smetnje, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Spolno uznemiravanje je svako verbalno, neverbalno ili fizičko neželjeno ponašanje spolne naravi koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobi, koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje.

(3) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progona se po prijedlogu.

Mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba

Članak 161.

(1) Punoljetna osoba koja osobi mlađoj od petnaest godina, u namjeri da ona ili druga osoba nad njom počini kazneno djelo iz članka 158. ovoga Zakona, putem informacijsko komunikacijskih tehnologija ili na drugi način predloži susret s njom ili drugom osobom i koja poduzme mjere da do tog susreta dođe, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Tko prikuplja, daje ili prenosi podatke o osobi mlađoj od petnaest godina radi počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

Iskorištavanje djece za pornografiju

Članak 163.

(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogućí njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.

(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.

(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.

(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe djece u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.

Iskorištavanje djece za pornografske predstave

Članak 164.

- (1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u pornografskim predstavama, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.
- (2) Tko zarađuje od pornografskih predstava u kojima sudjeluje dijete ili na drugi način iskorištava dijete za pornografske predstave, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do dvanaest godina.
- (3) Tko silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede dijete na sudjelovanje u pornografskoj predstavi, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.
- (4) Kaznom zatvora iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko gleda pornografsku predstavu uživo ili putem komunikacijskih sredstava ako je znao ili je morao i mogao znati da u njoj sudjeluje dijete.
- (5) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se i uništiti.

Povreda djetetovih prava

Članak 177.

- (1) Roditelj, posvojitelj, skrbnik ili druga osoba koja grubo zanemaruje svoje dužnosti podizanja, odgoja i obrazovanja djeteta, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Tko zlostavi dijete ili ga prisili na pretjerani rad ili rad koji ne odgovara njegovoj životnoj dobi, na prosjačenje ili ga navodi na drugo ponašanje koje je štetno za njegov razvoj ili na drugi način grubo povrijedi djetetova prava, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.
- (3) Ako se zbog kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka dijete odalo prosjačenju, prostituciji ili drugim oblicima društveno neprihvatljivog ponašanja, ili je prouzročena teška tjelesna ozljeda djeteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.
- (4) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. i 2. ovoga članka prouzročena smrt djeteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

Nasilje u obitelji

Članak 179.a

Tko teško krši propise o zaštiti od nasilja u obitelji i time kod člana obitelji ili bliske osobe izazove strah za njezinu sigurnost ili sigurnost njoj bliskih osoba ili je dovede u ponižavajući položaj, a time nije počinjeno teže kazneno djelo, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

Neizvršenje sudske odluke

Članak 311.

(1) Službena ili odgovorna osoba koja ne izvrši pravomoćnu sudsku odluku koju je bila dužna izvršiti, a time ne čini neko drugo kazneno djelo za koje je propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko krši sigurnosnu mjeru koja mu je određena pravomoćnom presudom.

(3) Nema kaznenog djela iz stavka 2. ovoga članka ako je kršenje obveze iz stavka 2. dovelo do primjene članka 55. stavka 8. ili članka 58. stavka 5. ovoga Zakona.

- PRILOZI**
- **Izjava o uskladenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: IV. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci Članak 82. stavak 2. i članak 83. stavak 1.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (OJ L 88, 31.3.2017.)

32017L0541

- Članak 11. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18)

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)

32011L0093

- Članci 0., 0., 0., 0. i 0. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Dražen Bošnjaković

Ministar

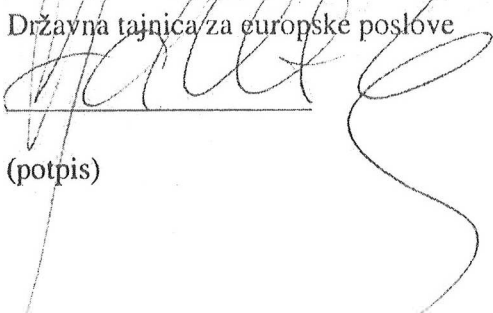
(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

(potpis)

3/14/19

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Article 1</p> <p>Subject matter</p> <p>This Directive establishes minimum rules concerning the definition of criminal offences and sanctions in the area of sexual abuse and sexual exploitation of children, child pornography and solicitation of children for sexual purposes. It also introduces provisions to strengthen the prevention of those crimes and the protection of the victims thereof.</p>			
<p>Article 2</p> <p>Definitions</p> <p>For the purposes of this Directive, the following definitions apply:</p> <p>(a) 'child' means any person below the age of 18 years;</p>	<p><i>Iskorištavanje djece za pornografiju</i></p> <p>Članak 163.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogućuje njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) članak/članci članak 87. stavak 7., članak 162.</p>

<p>(b) 'age of sexual consent' means the age below which, in accordance with national law, it is prohibited to engage in sexual activities with a child;</p> <p>(c) 'child pornography' means:</p> <p>(i) any material that visually depicts a child engaged in real or simulated sexually explicit conduct;</p> <p>(ii) any depiction of the sexual organs of a child for primarily sexual purposes;</p> <p>(iii) any material that visually depicts any person appearing to be a child engaged in real or simulated sexually explicit conduct or any depiction of the sexual organs of any person appearing to be a child, for primarily sexual purposes; or</p> <p>(iv) realistic images of a child engaged in sexually explicit conduct or realistic images of the sexual organs of a child, for primarily sexual purposes;</p> <p>(d) 'child prostitution' means the use of a child for sexual activities where money or any other form of remuneration or</p>	<p>neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.</p> <p>(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.</p> <p>(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe. Materijali koji prikazuju spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete, a koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.</p> <p style="text-align: center;"><i>Iskorištavanje djece za pornografske predstave</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 164.</p>		
---	---	--	--

<p>consideration is given or promised as payment in exchange for the child engaging in sexual activities, regardless of whether that payment, promise or consideration is made to the child or to a third party;</p> <p>(e) 'pornographic performance' means a live exhibition aimed at an audience, including by means of information and communication technology, of:</p> <p>(i) a child engaged in real or simulated sexually explicit conduct; or</p> <p>(ii) the sexual organs of a child for primarily sexual purposes;</p> <p>(f) 'legal person' means an entity having legal personality under the applicable law, except for States or public bodies in the exercise of State authority and for public international organisations.</p>	<p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u pornografskim predstavama, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Tko zarađuje od pornografskih predstava u kojima sudjeluje dijete ili na drugi način iskorištava dijete za pornografske predstave, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do dvanaest godina.</p> <p>(3) Tko silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede dijete na sudjelovanje u pornografskoj predstavi, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Kaznom zatvora iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko gleda pornografsku predstavu uživo ili putem komunikacijskih sredstava ako je znao ili je morao i mogao znati da u njoj sudjeluje dijete.</p> <p>(5) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(6) Pornografska predstava je prikazivanje uživo ili putem komunikacijskih sredstava pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili spolnih organa pravog djeteta, realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe.</p>		
---	---	--	--

<p>Article 3</p> <p>Offences concerning sexual abuse</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the intentional conduct referred to in paragraphs 2 to 6 is punishable.</p> <p>2. Causing, for sexual purposes, a child who has not reached the age of sexual consent to witness sexual activities, even without having to participate, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>3. Causing, for sexual purposes, a child who has not reached the age of sexual consent to witness sexual abuse, even without having to participate, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years.</p> <p>4. Engaging in sexual activities with a child who has not reached the age of sexual consent shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 5 years.</p> <p>5. Engaging in sexual activities with a child, where:</p>	<p>Članak 152. <i>Brisan</i></p> <p>153.</p> <p>„(1) Tko s drugom osobom bez njezinog pristanka izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju ili navede drugu osobu da bez svog pristanka s trećom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju ili da bez svog pristanka nad samom sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.</p> <p>(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uporabom sile ili prijetnje da će izravno napasti na život ili tijelo silovane ili druge osobe kaznit će se kaznom zatvora od tri do deset godina.</p> <p>(3) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“.</p> <p>(4) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi glede postojanja pristanka iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.</p> <p>(5) Pristanak iz stavka 1. ovoga članka postoji ako je osoba svojom voljom odlučila stupiti u spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju i bila je sposobna donijeti i izraziti takvu odluku. Smatra se da takvog pristanka nema osobito ako je</p>	<p>Djelomično preuzeto</p> <p><i>Silovanje</i></p> <p>Članak</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) članak/članci članci 158., 159., 160., 166., 28.</p>
--	--	--	---

<p>(i)abuse is made of a recognised position of trust, authority or influence over the child, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 3 years of imprisonment, if the child is over that age; or</p> <p>(ii)abuse is made of a particularly vulnerable situation of the child, in particular because of a mental or physical disability or a situation of dependence, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 3 years of imprisonment if the child is over that age; or</p> <p>(iii)use is made of coercion, force or threats shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 10 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>6. Coercing, forcing or threatening a child into sexual activities with a third party shall be</p>	<p>spolni odnošaj ili s njime izjednačena spolna radnja izvršena uz uporabu prijetnje, prijevare, zlouporabom položaja prema osobi koja se prema počinitelju nalazi u odnosu zavisnosti, iskorištavanjem stanja osobe zbog kojeg ona nije bila sposobna izraziti svoje odbijanje, ili nad osobom kojoj je protupravno oduzeta sloboda.“.</p> <p style="text-align: center;"><i>Teška kaznena djela protiv spolne slobode</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 154.</p> <p>(1) Kaznom zatvora od tri do deset godina kaznit će se tko djelo iz članka 153. stavka 1. ovoga Zakona počini:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. prema bliskoj osobi, 2. prema žrtvi posebno ranjivoj zbog njezine dobi, bolesti, ovisnosti, trudnoće, invaliditeta, teške tjelesne ili duševne smetnje, 3. na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način, 4. iz mržnje, 5. zajedno s jednim ili više počinitelja, pri čemu je prema istoj osobi izvršeno više spolnih odnošaja ili s njim izjednačenih spolnih radnji, 6. uz uporabu oružja ili opasnog oruđa, 7. na način da je silovana osoba teško tjelesno ozlijeđena ili je ostala trudna. 		
---	--	--	--

<p>punishable by a maximum term of imprisonment of at least 10 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p>	<p>(2) Tko djelo iz članka 153. stavka 2. ovoga Zakona počini pod okolnostima iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od pet do petnaest godina.</p> <p>(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 153. stavka 1. i 2. ovoga Zakona prouzročena smrt silovane osobe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od najmanje pet godina.</p> <p style="text-align: center;">Bludne radnje</p> <p style="text-align: center;">Članak 155.</p> <p>(1) Tko pod uvjetima iz članka 153. stavka 1., 3. i 5. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(2) Tko pod uvjetima iz članka 153. stavka 2. i 4. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tih kaznenih djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Tko pod uvjetima iz članka 154. ovoga Zakona kad nije počinjen ni pokušaj tog kaznenog djela, počini bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p>		
---	---	--	--

<p>Article 4</p> <p>Offences concerning sexual exploitation</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the intentional conduct referred to in paragraphs 2 to 7 is punishable.</p> <p>2. Causing or recruiting a child to participate in pornographic performances, or profiting from or otherwise exploiting a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 5 years if the child has not reached the age of sexual consent and of at least 2 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>3. Coercing or forcing a child to participate in pornographic performances, or threatening a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>4. Knowingly attending pornographic performances</p>	<p><i>Iskorištavanje djece za pornografske predstave</i></p> <p>Članak 164.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u pornografskim predstavama, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Tko zaraduje od pornografskih predstava u kojima sudjeluje dijete ili na drugi način iskorištava dijete za pornografske predstave, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do dvanaest godina.</p> <p>(3) Tko silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zloporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede dijete na sudjelovanje u pornografskoj predstavi, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Kaznom zatvora iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko gleda pornografsku predstavu uživo ili putem komunikacijskih sredstava ako je znao ili je morao i mogao znati da u njoj sudjeluje dijete.</p> <p>(5) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(6) Pornografska predstava je prikazivanje uživo ili putem komunikacijskih sredstava pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili spolnih organa pravog djeteta, realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) članak/članci članci 28., 158., 162.</p>
--	--	----------------------------	---

involving the participation of a child shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 1 year of imprisonment if the child is over that age.

5. Causing or recruiting a child to participate in child prostitution, or profiting from or otherwise exploiting a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.

6. Coercing or forcing a child into child prostitution, or threatening a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 10 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.

7. Engaging in sexual activities with a child, where recourse is made to child prostitution shall be punishable by a maximum term of

<p>imprisonment of at least 5 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 2 years of imprisonment if the child is over that age.</p>			
<p>Article 5</p> <p>Offences concerning child pornography</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the intentional conduct, when committed without right, referred to in paragraphs 2 to 6 is punishable.</p> <p>2. Acquisition or possession of child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>3. Knowingly obtaining access, by means of information and communication technology, to child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>4. Distribution, dissemination or transmission of child pornography shall be punishable by a maximum</p>	<p><i>Iskorištavanje djece za pornografiju</i></p> <p>Članak 163.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogućiti njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.</p> <p>(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) članak/članci članak 28.</p>

<p>term of imprisonment of at least 2 years.</p> <p>5. Offering, supplying or making available child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years.</p> <p>6. Production of child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 3 years.</p> <p>7. It shall be within the discretion of Member States to decide whether this Article applies to cases involving child pornography as referred to in Article 2(c)(iii), where the person appearing to be a child was in fact 18 years of age or older at the time of depiction.</p> <p>8. It shall be within the discretion of Member States to decide whether paragraphs 2 and 6 of this Article apply to cases where it is established that pornographic material as referred to in Article 2(c)(iv) is produced and possessed by the producer solely for his or her private use in so far as no pornographic material as referred to in Article 2(c)(i), (ii) or (iii) has been used for the purpose of its production and provided that the</p>	<p>ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.</p> <p>(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe. Materijali koji prikazuju spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete, a koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.</p>		
--	--	--	--

<p>act involves no risk of dissemination of the material.</p>			
<p>Article 6</p> <p>Solicitation of children for sexual purposes</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the following intentional conduct is punishable:</p> <p>the proposal, by means of information and communication technology, by an adult to meet a child who has not reached the age of sexual consent, for the purpose of committing any of the offences referred to in Article 3(4) and Article 5(6), where that proposal was followed by material acts leading to such a meeting, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that an attempt, by means of</p>	<p>Mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba</p> <p>Članak 161.</p> <p>(1) Punoljetna osoba koja osobi mlađoj od petnaest godina, u namjeri da ona ili druga osoba nad njom počini kazneno djelo iz članka 158. ili članka 163. stavka 1. i 2. ili članka 164. stavka 1. ovoga Zakona, putem informacijsko komunikacijskih tehnologija ili na drugi način predloži susret s njom ili drugom osobom i koja poduzme mjere da do tog susreta dođe, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Tko prikuplja, daje ili prenosi podatke o osobi mlađoj od petnaest godina radi počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p><i>Iskorištavanje djece za pornografiju</i></p> <p>Članak 163.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogućí njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) članak/članci članci 28., 34., 158.</p>

<p>information and communication technology, to commit the offences provided for in Article 5(2) and (3) by an adult soliciting a child who has not reached the age of sexual consent to provide child pornography depicting that child is punishable.</p>	<p>neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.</p> <p>(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.</p> <p>(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete u spolne svrhe. Materijali koji prikazuju spolne organe pravog djeteta ili realno prikazanog nepostojećeg djeteta ili osobe koja izgleda kao dijete, a koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.</p>		
--	---	--	--

<p>Article 7</p> <p>Incitement, aiding and abetting, and attempt</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that inciting or aiding and abetting to commit any of the offences referred to in Articles 3 to 6 is punishable.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that an attempt to commit any of the offences referred to in Article 3(4), (5) and (6), Article 4(2), (3), (5), (6) and (7), and Article 5(4), (5) and (6) is punishable.</p>			
<p>Article 8</p> <p>Consensual sexual activities</p> <p>1. It shall be within the discretion of Member States to decide whether Article 3(2) and (4) apply to consensual sexual activities between peers, who are close in age and degree of psychological and physical development or maturity, in so far as the acts did not involve any abuse.</p>			

2. It shall be within the discretion of Member States to decide whether Article 4(4) applies to a pornographic performance that takes place in the context of a consensual relationship where the child has reached the age of sexual consent or between peers who are close in age and degree of psychological and physical development or maturity, in so far as the acts did not involve any abuse or exploitation and no money or other form of remuneration or consideration is given as payment in exchange for the pornographic performance.

3. It shall be within the discretion of Member States to decide whether Article 5(2) and (6) apply to the production, acquisition or possession of material involving children who have reached the age of sexual consent where that material is produced and possessed with the consent of those children and only for the private use of the persons involved, in so far as the acts did not involve any abuse.

<p>Article 9</p> <p>Aggravating circumstances</p> <p>In so far as the following circumstances do not already form part of the constituent elements of the offences referred to in Articles 3 to 7, Member States shall take the necessary measures to ensure that the following circumstances may, in accordance with the relevant provisions of national law, be regarded as aggravating circumstances, in relation to the relevant offences referred to in Articles 3 to 7:</p> <p>(a) the offence was committed against a child in a particularly vulnerable situation, such as a child with a mental or physical disability, in a situation of dependence or in a state of physical or mental incapacity;</p> <p>(b) the offence was committed by a member of the child's family, a person cohabiting with the child or a person who has abused a recognised position of trust or authority;</p> <p>(c) the offence was committed by several persons acting together;</p> <p>(d) the offence was committed within the framework of a</p>			
--	--	--	--

<p>criminal organisation within the meaning of Council Framework Decision 2008/841/JHA of 24 October 2008 on the fight against organised crime <u>(12)</u>;</p> <p>(e)the offender has previously been convicted of offences of the same nature;</p> <p>(f)the offender has deliberately or recklessly endangered the life of the child; or</p> <p>(g)the offence involved serious violence or caused serious harm to the child.</p>			
<p>Article 10</p> <p>Disqualification arising from convictions</p> <p>1. In order to avoid the risk of repetition of offences, Member States shall take the necessary measures to ensure that a natural person who has been convicted of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 may be temporarily or permanently prevented from exercising at least professional activities involving direct and regular contacts with children.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that employers, when recruiting a person for professional or</p>			

organised voluntary activities involving direct and regular contacts with children, are entitled to request information in accordance with national law by way of any appropriate means, such as access upon request or via the person concerned, of the existence of criminal convictions for any of the offences referred to in Articles 3 to 7 entered in the criminal record or of the existence of any disqualification from exercising activities involving direct and regular contacts with children arising from those criminal convictions.

3. Member States shall take the necessary measures to ensure that, for the application of paragraphs 1 and 2 of this Article, information concerning the existence of criminal convictions for any of the offences referred to in Articles 3 to 7, or of any disqualification from exercising activities involving direct and regular contacts with children arising from those criminal convictions, is transmitted in accordance with the procedures set out in Council Framework Decision 2009/315/JHA of 26 February 2009 on the organisation

<p>and content of the exchange of information extracted from the criminal record between Member States (13) when requested under Article 6 of that Framework Decision with the consent of the person concerned.</p>			
<p>Article 11</p> <p>Seizure and confiscation</p> <p>Member States shall take the necessary measures to ensure that their competent authorities are entitled to seize and confiscate instrumentalities and proceeds from the offences referred to in Articles 3, 4 and 5.</p>			
<p>Article 12</p> <p>Liability of legal persons</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that legal persons may be held liable for any of the offences referred to in Articles 3 to 7 committed for their benefit by any person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, and</p>			

having a leading position within the legal person, based on:

- (a) a power of representation of the legal person;
- (b) an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
- (c) an authority to exercise control within the legal person.

2. Member States shall also take the necessary measures to ensure that legal persons may be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission, by a person under its authority, of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 for the benefit of that legal person.

3. Liability of legal persons under paragraphs 1 and 2 shall be without prejudice to criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, inciters or accessories to the offences referred to in Articles 3 to 7.

<p>Article 13</p> <p>Sanctions on legal persons</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 12(1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other sanctions, such as:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) exclusion from entitlement to public benefits or aid; (b) temporary or permanent disqualification from the practice of commercial activities; (c) placing under judicial supervision; (d) judicial winding-up; or (e) temporary or permanent closure of establishments which have been used for committing the offence. <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 12(2) is punishable by sanctions or measures which are</p>			
---	--	--	--

<p>effective, proportionate and dissuasive.</p>			
<p>Article 14</p> <p>Non-prosecution or non-application of penalties to the victim</p> <p>Member States shall, in accordance with the basic principles of their legal systems take the necessary measures to ensure that competent national authorities are entitled not to prosecute or impose penalties on child victims of sexual abuse and sexual exploitation for their involvement in criminal activities, which they have been compelled to commit as a direct consequence of being subjected to any of the acts referred to in Article 4(2), (3), (5) and (6), and in Article 5(6).</p>			

<p>Article 15</p> <p>Investigation and prosecution</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that investigations into or the prosecution of the offences referred to in Articles 3 to 7 are not dependent on a report or accusation being made by the victim or by his or her representative, and that criminal proceedings may continue even if that person has withdrawn his or her statements.</p>			
<p>2. Member States shall take the necessary measures to enable the prosecution of any of the offences referred to in Article 3, Article 4(2), (3), (5), (6) and (7) and of any serious offences referred to in Article 5(6) when child pornography as referred to in Article 2(c)(i) and (ii) has been used, for a sufficient period of time after the victim has reached the age of majority and which is commensurate with the gravity of the offence concerned.</p> <p>3. Member States shall take the necessary measures to ensure that effective investigative tools, such</p>			

<p>as those which are used in organised crime or other serious crime cases are available to persons, units or services responsible for investigating or prosecuting offences referred to in Articles 3 to 7.</p> <p>4. Member States shall take the necessary measures to enable investigative units or services to attempt to identify the victims of the offences referred to in Articles 3 to 7, in particular by analysing child pornography material, such as photographs and audiovisual recordings transmitted or made available by means of information and communication technology.</p>				
<p>Article 16</p> <p>Reporting suspicion of sexual abuse or sexual exploitation</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed</p>				

<p>by national law on certain professionals whose main duty is to work with children do not constitute an obstacle to the possibility, for those professionals, of their reporting to the services responsible for child protection any situation where they have reasonable grounds for believing that a child is the victim of offences referred to in Articles 3 to 7.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to encourage any person who knows about or suspects, in good faith that any of the offences referred to in Articles 3 to 7 have been committed, to report this to the competent services.</p>			
<p>Article 17</p> <p>Jurisdiction and coordination of prosecution</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to establish their jurisdiction over the offences referred to in Articles 3 to 7 where:</p>			

<p>(a)the offence is committed in whole or in part within their territory; or</p> <p>(b)the offender is one of their nationals.</p> <p>2. A Member State shall inform the Commission where it decides to establish further jurisdiction over an offence referred to in Articles 3 to 7 committed outside its territory, inter alia, where:</p> <p>(a)the offence is committed against one of its nationals or a person who is an habitual resident in its territory;</p> <p>(b)the offence is committed for the benefit of a legal person established in its territory; or</p> <p>(c)the offender is an habitual resident in its territory.</p> <p>3. Member States shall ensure that their jurisdiction includes situations where an offence referred to in Articles 5 and 6, and in so far as is relevant, in Articles 3 and 7, is committed by means of information and communication technology accessed from their territory, whether or not it is based on their territory.</p>			
---	--	--	--

4. For the prosecution of any of the offences referred to in Article 3(4), (5) and (6), Article 4(2), (3), (5), (6) and (7) and Article 5(6) committed outside the territory of the Member State concerned, as regards paragraph 1(b) of this Article, each Member State shall take the necessary measures to ensure that its jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are a criminal offence at the place where they were performed.

5. For the prosecution of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 committed outside the territory of the Member State concerned, as regards paragraph 1(b) of this Article, each Member State shall take the necessary measures to ensure that its jurisdiction is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following a report made by the victim in the place where the offence was committed, or a denunciation from the State of the place where the offence was committed.

Article 18

General provisions on assistance, support and protection measures for child victims

1. Child victims of the offences referred to in Articles 3 to 7 shall be provided assistance, support and protection in accordance with Articles 19 and 20, taking into account the best interests of the child.
2. Member States shall take the necessary measures to ensure that a child is provided with assistance and support as soon as the competent authorities have a reasonable-grounds indication for believing that a child might have been subject to any of the offences referred to in Articles 3 to 7.
3. Member States shall ensure that, where the age of a person subject to any of the offences referred to in Articles 3 to 7 is uncertain and there are reasons to believe that the person is a child, that person is presumed to be a child in order to receive immediate access to assistance, support and

<p>protection in accordance with Articles 19 and 20.</p>			
<p>Article 19</p> <p>Assistance and support to victims</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that assistance and support are provided to victims before, during and for an appropriate period of time after the conclusion of criminal proceedings in order to enable them to exercise the rights set out in Framework Decision 2001/220/JHA, and in this Directive. Member States shall, in particular, take the necessary steps to ensure protection for children who report cases of abuse within their family.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that assistance and support for a child victim are not made conditional on the child victim's willingness to</p>			

cooperate in the criminal investigation, prosecution or trial.

3. Member States shall take the necessary measures to ensure that the specific actions to assist and support child victims in enjoying their rights under this Directive, are undertaken following an individual assessment of the special circumstances of each particular child victim, taking due account of the child's views, needs and concerns.

4. Child victims of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 shall be considered as particularly vulnerable victims pursuant to Article 2(2), Article 8(4) and Article 14(1) of Framework Decision 2001/220/JHA.

5. Member States shall take measures, where appropriate and possible, to provide assistance and support to the family of the child victim in enjoying the rights under this Directive when the family is in the territory of the Member States. In particular, Member States shall, where appropriate and possible, apply Article 4 of Framework

<p>Decision 2001/220/JHA to the family of the child victim.</p>			
<p>Article 20</p> <p>Protection of child victims in criminal investigations and proceedings</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal investigations and proceedings, in accordance with the role of victims in the relevant justice system, competent authorities appoint a special representative for the child victim where, under national law, the holders of parental responsibility are precluded from representing the child as a result of a conflict of interest between them and the child victim, or where the child is unaccompanied or separated from the family.</p>			
<p>2. Member States shall ensure that child victims have, without delay, access to legal counselling</p>			

and, in accordance with the role of victims in the relevant justice system, to legal representation, including for the purpose of claiming compensation. Legal counselling and legal representation shall be free of charge where the victim does not have sufficient financial resources.

3. Without prejudice to the rights of the defence, Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal investigations relating to any of the offences referred to in Articles 3 to 7:

- (a) interviews with the child victim take place without unjustified delay after the facts have been reported to the competent authorities;
- (b) interviews with the child victim take place, where necessary, in premises designed or adapted for this purpose;
- (c) interviews with the child victim are carried out by or through professionals trained for this purpose;
- (d) the same persons, if possible and where appropriate, conduct all interviews with the child victim;

(e) the number of interviews is as limited as possible and interviews are carried out only where strictly necessary for the purpose of criminal investigations and proceedings;

(f) the child victim may be accompanied by his or her legal representative or, where appropriate, by an adult of his or her choice, unless a reasoned decision has been made to the contrary in respect of that person.

4. Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal investigations of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 all interviews with the child victim or, where appropriate, with a child witness, may be audio-visually recorded and that such audio-visually recorded interviews may be used as evidence in criminal court proceedings, in accordance with the rules under their national law.

5. Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal court proceedings relating to any of the offences

<p>referred to in Articles 3 to 7, that it may be ordered that:</p> <p>(a)the hearing take place without the presence of the public;</p> <p>(b)the child victim be heard in the courtroom without being present, in particular through the use of appropriate communication technologies.</p> <p>6. Member States shall take the necessary measures, where in the interest of child victims and taking into account other overriding interests, to protect the privacy, identity and image of child victims, and to prevent the public dissemination of any information that could lead to their identification.</p>			
<p>Article 21</p> <p>Measures against advertising abuse opportunities and child sex tourism</p> <p>Member States shall take appropriate measures to prevent or prohibit:</p> <p>(a)the dissemination of material advertising the opportunity to commit any of the offences</p>			

<p>referred to in Articles 3 to 6; and (b) the organisation for others, whether or not for commercial purposes, of travel arrangements with the purpose of committing any of the offences referred to in Articles 3 to 5.</p>			
<p>Article 22</p> <p>Preventive intervention programmes or measures</p> <p>Member States shall take the necessary measures to ensure that persons who fear that they might commit any of the offences referred to in Articles 3 to 7 may have access, where appropriate, to effective intervention programmes or measures designed to evaluate and prevent the risk of such offences being committed.</p>			
<p>Article 23</p> <p>Prevention</p> <p>1. Member States shall take appropriate measures, such as education and training, to discourage and reduce the demand</p>			

<p>that fosters all forms of sexual exploitation of children.</p> <p>2. Member States shall take appropriate action, including through the Internet, such as information and awareness-raising campaigns, research and education programmes, where appropriate in cooperation with relevant civil society organisations and other stakeholders, aimed at raising awareness and reducing the risk of children, becoming victims of sexual abuse or exploitation.</p> <p>3. Member States shall promote regular training for officials likely to come into contact with child victims of sexual abuse or exploitation, including front-line police officers, aimed at enabling them to identify and deal with child victims and potential child victims of sexual abuse or exploitation.</p>				
--	--	--	--	--

<p>Article 24</p> <p>Intervention programmes or measures on a voluntary basis in the course of or after criminal proceedings</p>			
<p>1. Without prejudice to intervention programmes or measures imposed by the competent judicial authorities under national law, Member States shall take the necessary measures to ensure that effective intervention programmes or measures are made available to prevent and minimise the risks of repeated offences of a sexual nature against children. Such programmes or measures shall be accessible at any time during the criminal proceedings, inside and outside prison, in accordance with national law.</p> <p>2. The intervention programmes or measures, referred to in paragraph 1 shall meet the specific developmental needs of children who sexually offend.</p> <p>3. Member States shall take the necessary measures to ensure that the following persons may have access to the intervention</p>			

programmes or measures referred to in paragraph 1:

- (a) persons subject to criminal proceedings for any of the offences referred to in Articles 3 to 7, under conditions which are neither detrimental nor contrary to the rights of the defence or to the requirements of a fair and impartial trial, and, in particular, in compliance with the principle of the presumption of innocence; and
- (b) persons convicted of any of the offences referred to in Articles 3 to 7.

4. Member States shall take the necessary measures to ensure that the persons referred to in paragraph 3 are subject to an assessment of the danger that they present and the possible risks of repetition of any of the offences referred to in Articles 3 to 7, with the aim of identifying appropriate intervention programmes or measures.

5. Member States shall take the necessary measures to ensure that the persons referred to in paragraph 3 to whom intervention programmes or measures in

<p>accordance with paragraph 4 have been proposed:</p> <p>(a) are fully informed of the reasons for the proposal;</p> <p>(b) consent to their participation in the programmes or measures with full knowledge of the facts;</p> <p>(c) may refuse and, in the case of convicted persons, are made aware of the possible consequences of such a refusal.</p>			
<p>Article 25</p> <p>Measures against websites containing or disseminating child pornography</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure the prompt removal of web pages containing or disseminating child pornography hosted in their territory and to endeavour to obtain the removal of such pages hosted outside of their territory.</p> <p>2. Member States may take measures to block access to web pages containing or disseminating child pornography towards the Internet users within their territory. These measures must be set by transparent procedures and provide</p>			

<p>adequate safeguards, in particular to ensure that the restriction is limited to what is necessary and proportionate, and that users are informed of the reason for the restriction. Those safeguards shall also include the possibility of judicial redress.</p>			
<p>Article 26</p> <p>Replacement of Framework Decision 2004/68/JHA</p> <p>Framework Decision 2004/68/JHA is hereby replaced in relation to Member States participating in the adoption of this Directive without prejudice to the obligations of those Member States relating to the time limits for transposition of the Framework Decision into national law.</p> <p>In relation to Member States participating in the adoption of this Directive, references to Framework Decision 2004/68/JHA shall be construed as references to this Directive.</p>			

<p>Article 27</p> <p>Transposition</p> <p>1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive by 18 December 2013.</p> <p>2. Member States shall transmit to the Commission the text of the provisions transposing into their national law the obligations imposed on them under this Directive.</p> <p>3. When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. The methods of making such reference shall be laid down by the Member States.</p>			
<p>Article 28</p> <p>Reporting</p> <p>1. The Commission shall, by 18 December 2015, submit a report to the European Parliament and the Council assessing the extent to</p>			

<p>which the Member States have taken the necessary measures in order to comply with this Directive, accompanied, if necessary, by a legislative proposal.</p> <p>2. The Commission shall, by 18 December 2015, submit a report to the European Parliament and the Council assessing the implementation of the measures referred to in Article 25.</p>			
<p>Article 29</p> <p>Entry into force</p> <p>This Directive shall enter into force on the day of its publication in the Official Journal of the European Union.</p>			
<p>Article 30</p> <p>Addressees</p> <p>This Directive is addressed to the Member States in accordance with the Treaties.</p>			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području kaznenih djela terorizma, kaznenih djela povezanih s terorističkom skupinom i kaznenih djela povezanih s terorističkim aktivnostima, kao i mjere zaštite žrtava terorizma te potpore i pomoći tim žrtvama.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „financijska sredstva” znači imovina svake vrste, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način je stečena te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku, uključujući elektroničke ili digitalne, kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu ili udio u njoj, a uključuje, iako se na njih ne ograničava, bankovne kredite, putničke čekove, bankovne čekove, novčane naloge, dionice, vrijednosne papire, obveznice, mjenice i akreditive;</p>			

<p>2. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija;</p> <p>3. „teroristička skupina” znači strukturirana skupina s više od dvije osobe, koja je osnovana na dulje razdoblje i djeluje organizirano radi počinjenja kaznenih djela terorizma; „strukturirana skupina” znači skupina koja nije osnovana slučajno kako bi kazneno djelo počinila odmah i koja ne mora imati formalno definirane uloge za svoje članove, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.</p>			
<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA TERORIZMA I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM</p> <p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeća namjerna djela, kako su definirana prema nacionalnom pravu kao kaznena djela, koja zbog svoje prirode ili konteksta mogu ozbiljno naštetiti zemlji ili međunarodnoj organizaciji, definiraju kao kaznena djela terorizma ako su počinjena s jednim od ciljeva navedenih u stavku 2.:</p>			

<p>(a) napadi na život osobe koji mogu prouzročiti smrt;</p> <p>(b) napadi na fizički integritet osobe;</p> <p>(c) otmica ili uzimanje talaca;</p> <p>(d) nanošenje velikih razaranja vladinom ili javnom objektu, sustavu prijevoza te infrastrukturnom objektu, uključujući informacijski sustav, fiksnoj platformi smještenoj na epikontinentalnom pojasu te nekom javnom mjestu ili privatnom vlasništvu, koja mogu ugroziti ljudske živote ili dovesti do velikoga gospodarskog gubitka;</p> <p>(e) protupravno oduzimanje zrakoplova, brodova ili drugih sredstava javnog ili teretnog prijevoza;</p> <p>(f) proizvodnja, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabava ili uporaba eksplozivâ ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja;</p> <p>(g) ispuštanje opasnih tvari ili izazivanje požara, poplava ili eksplozija s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(h) ometanje ili prekidanje opskrbe vodom, električnom energijom ili bilo kojim drugim osnovnim prirodnim resursom s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(i) nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19), u slučajevima u kojima se</p>			
---	--	--	--

<p>primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka (b) ili (c) te direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka (c) te direktive;</p> <p>(j) prijetnja počinjenja bilo kojeg od djela navedenih u točkama od (a) do (i).</p> <p>2. Ciljevi iz stavka 1. su sljedeći:</p> <p>(a) ozbiljno zastrašivanje stanovništva;</p> <p>(b) protupravno prisiljavanje tijela vlasti ili međunarodne organizacije na činjenje ili nečinjenje bilo koje radnje;</p> <p>(c) ozbiljna destabilizacija ili uništavanje temeljnih političkih, ustavnih, gospodarskih ili društvenih struktura neke zemlje ili međunarodne organizacije.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s terorističkom skupinom</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeća djela, kada su počinjena namjerno, budu kažnjiva kao kaznena djela:</p> <p>(a) vođenje terorističke skupine;</p> <p>(b) sudjelovanje u aktivnostima terorističke skupine, između ostalog prikupljanjem informacija ili materijalnih sredstava ili financiranjem njezinih aktivnosti na bilo</p>			

<p>koji način, znajući za činjenicu da će takvo sudjelovanje doprinijeti kriminalnim aktivnostima terorističke skupine.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da širenje neke poruke ili činjenje neke poruke javno dostupnom na drugi način, bilo kojim sredstvima, na internetu ili izvan njega, s namjerom poticanja na počinjenje nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), ako se takvim ponašanjem izravno ili neizravno, primjerice veličanjem terorističkih djela, zagovara počinjenja kaznenih djela terorizma, uzrokujući time opasnost od mogućnosti počinjenja jednog ili više takvih kaznenih djela, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			

<p>Članak 6.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da vrbovanje druge osobe za počinjenje ili doprinos počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i) ili u članku 4. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Pružanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da davanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), znajući da se stečene vještine namjeravaju upotrijebiti u takvu svrhu, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			

<p>Članak 8.</p> <p>Pohađanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da primanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da putovanje u zemlju koja nije članica Unije u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8., bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			

<p>2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da neko od sljedećih ponašanja bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno:</p> <p>(a) putovanje u tu državu članicu u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8.; ili</p> <p>(b) pripremne radnje koje poduzme osoba koja ulazi u tu državu članicu s namjerom počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Organiziranje ili drukčije olakšavanje putovanja u svrhu terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka radnja organizacije ili olakšavanja kojom se bilo kojoj osobi pomaže u putovanju u svrhu terorizma, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. i članku 9. stavku 2. točki (a), znajući da je tako pružena pomoć</p>			

<p>namijenjena u tu svrhu, bude kažnjiva kao kazneno djelo kada je počinjena namjerno.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da stavljanje na raspolaganje ili prikupljanje sredstava na bilo koji način, izravno ili neizravno, s namjerom njihove uporabe ili znajući da će se ona u cijelosti ili djelomično upotrijebiti za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka od 3. do 10. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Ako se financiranje terorizma iz stavka 1. ovog članka odnosi na bilo koje od kaznenih djela utvrđenih u člancima 3., 4. i 9., nije nužno da se sredstva doista upotrijebe, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od navedenih kaznenih djela niti se zahtijeva da počinitelj zna za koje se određeno kazneno djelo ili kaznena djela sredstva namjeravaju upotrijebiti.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 98. stavku 1. iza riječi: „činjenja“ dodaju se riječi: „ili doprinosa u činjenju“, broj: „102.“ zamjenjuje se brojem: „103.“ te se briše zarez i dodaju se riječi: „ili činjenja jednog ili više kaznenih djela iz“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) članak/članci Članak 98.</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Druga kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima obuhvaćaju sljedeća namjerna djela:</p> <p>(a) tešku krađu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(b) iznudu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(c) izradu ili uporabu lažnih administrativnih isprava s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), članku 4. točki (b) i članku 9.</p>			

<p>GLAVA IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE KOJE SE ODNOSI NA KAZNENA DJELA TERORIZMA, KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Povezanost s kaznenim djelima terorizma</p> <p>Kako bi kazneno djelo iz članka 4. ili glave III. bilo kažnjivo, nije nužno da je kazneno djelo terorizma doista počinjeno niti je nužno, ako je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 5. do 10. i članka 12., uspostaviti poveznicu s drugim određenim kaznenim djelom utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>				
<p>Članak 14.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz članaka od 3. do 8., članka 11. i članka 12. bude kažnjivo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na</p>				

<p>počinjenje kaznenog djela iz članaka od 3. do 12. bude kažnjivo.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članaka 3., 6., 7., članka 9. stavka 1. i članka 9. stavka 2. točke (a) te članaka 11. i 12., uz iznimku posjedovanja kao što je predviđeno u članku 3. stavku 1. točki (f) i kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (j), bude kažnjiv.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. mogu kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama koje mogu dovesti do predaje ili izručenja.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela terorizma iz članka 3. i kaznena djela iz članka 14., u onoj mjeri u kojoj se odnose na kaznena djela terorizma, mogu kazniti kaznama zatvora težima od onih koje su prema nacionalnom pravu zapriječene za takva kaznena djela u slučaju nepostojanja posebne namjere koja se zahtijeva u skladu s člankom 3., osim ako su zapriječene kazne</p>			

<p>već najviše moguće kazne prema nacionalnom pravu.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela navedena u članku 4. mogu kazniti kaznama zatvora, pri čemu najviša kazna ne smije biti kraća od petnaest godina za kazneno djelo iz članka 4. točke (a), a za kaznena djela navedena u članku 4. točki (b) najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina. Ako je kazneno djelo terorizma iz članka 3. stavka 1. točke (j) počinila osoba koja vodi terorističku skupinu kako je navedeno u članku 4. točki (a), najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju kada je kazneno djelo iz članka 6. ili 7. usmjereno prema djetetu to može uzeti u obzir prilikom izricanja kazne, u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Olakotne okolnosti</p> <p>Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se kazne iz članka 15. mogu ublažiti, ako počinitelj:</p> <p>(a) odustane od terorističkih aktivnosti; i</p>			

<p>(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje ona inače ne bi mogla pribaviti, pomažući im da:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. spriječe ili ublaže posljedice kaznenog djela; ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje; iii. pronađu dokaze; ili iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. 			
<p>Članak 17.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od kaznenih djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe; (b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe; (c) ovlaštenje za provedbu nadzora u okviru pravne osobe. <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole</p>			

<p>osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je podređena toj pravnoj osobi, bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 17. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p>			

<p>(e)privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Nadležnost i kazneni progon</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno je na plovilu koje plovi pod njezinom zastavom ili u zrakoplovu registriranom u toj državi članici;</p> <p>(c)počinitelj je njezin državljanin ili u njoj ima boravište;</p> <p>(d)kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(e)kazneno djelo počinjeno je protiv institucija ili naroda dotične države članice ili protiv institucije, tijela, ureda ili agencije Unije koji imaju sjedište u toj državi članici.</p>			

Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području druge države članice.

2. Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost nad pružanjem obuke za terorizam, kako je navedeno u članku 7., kada počinitelj pruža obuku osobama koje su njezini državljani ili imaju boravište u toj državi članici u slučajevima u kojima nije primjenjiv stavak 1. ovog članka. Država članica o tome obavješćuje Komisiju.

3. Kada je za kazneno djelo nadležno više država članica i kada svaka od dotičnih država članica može učinkovito vršiti kazneni progon na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih vršiti kazneni progon počinitelja s ciljem, ako je to moguće, objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici. U tu svrhu države članice mogu se obratiti Eurojustu kako bi olakšale suradnju između svojih pravosudnih tijela i koordinaciju njihova djelovanja.

U obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:

- (a) država članica ona je na čijem je državnom području počinjeno kazneno djelo;
- (b) država članica ona je čiji je počinitelj državljanin ili u kojoj ima boravište;

<p>(c)država članica ona je koja je zemlja podrijetla žrtava;</p> <p>(d)država članica ona je na čijem je državnom području pronađen počinitelj.</p> <p>4. Svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u slučajevima kada odbija predati ili izručiti drugoj državi članici ili trećoj zemlji osobu osumnjičenu ili osuđenu za takvo kazneno djelo.</p> <p>5. Svaka država članica osigurava da njezina nadležnost obuhvaća slučajeve u kojima je bilo koje od kaznenih djela iz članaka 4. i 14. počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području, neovisno o tome gdje je teroristička skupina smještena ili gdje vrši svoje kriminalne aktivnosti.</p> <p>6. Ovaj članak ne isključuje izvršavanje nadležnosti u kaznenim stvarima kako je to utvrdila država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 20.</p> <p>Istražni instrumenti i oduzimanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koji se koriste u slučajevima organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka od 3. do 12.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela prema potrebi zamrznu ili oduzmu, u skladu s Direktivom 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20), imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv internetskih sadržaja za javno poticanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskog sadržaja koji je javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma,</p>			

<p>kako je navedeno u članku 5., a koji se nalazi na poslužiteljima na njihovu državnom području. One također nastoje ostvariti uklanjanje takva sadržaja s poslužitelja koji se nalaze izvan njihova državnog područja.</p> <p>2. Kada uklanjanje sadržaja iz stavka 1. na njegovu izvoru nije izvedivo, države članice mogu prema korisnicima interneta na svojem državnom području poduzeti mjere za blokiranje pristupa takvu sadržaju.</p> <p>3. Mjere uklanjanja i blokiranja moraju biti određene prema transparentnim postupcima i pružati odgovarajuće zaštitne mehanizme posebno kako bi se osiguralo da su te mjere ograničene na ono što je nužno i proporcionalno te kako bi korisnici bili obaviješteni o razlogu za te mjere. Zaštitni mehanizmi povezani s uklanjanjem ili blokiranjem uključuju i mogućnost upotrebe pravnog sredstva.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Odluke 2005/671/PUP</p> <p>Odluka 2005/671/PUP mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. u članku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p>			

„(a),kaznena djela terorizma’: kaznena djela iz Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);

(*1) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6).”;

2.članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da se relevantne informacije koje su prikupila njezina nadležna tijela u okviru kaznenih postupaka u vezi s kaznenim djelima terorizma učine što prije dostupnima nadležnim tijelima druge države članice, ako bi se te informacije mogle upotrijebiti za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kaznenih progon kaznenih djela terorizma, kako je navedeno u Direktivi (EU) 2017/541, u toj državi članici, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, i u skladu s nacionalnim pravom te odgovarajućim međunarodnim pravnim instrumentima.”;

(b)dodaju se sljedeći stavci:

<p>„7. Stavak 6. ne primjenjuje se u slučaju kada bi se razmjenom informacija ugrozile istrage u tijeku ili sigurnost pojedinca ni u slučaju kada bi ona bila protivna ključnim interesima sigurnosti dotične države članice.</p> <p>8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela, prema potrebi, poduzmu pravodobne mjere u skladu s nacionalnim pravom nakon što dobiju informacije iz stavka 6.”.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Temeljna prava i slobode</p> <p>1. Ovom Direktivom ne mijenjaju se obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela, kako su utvrđena u članku 6. UEU-a.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi uvjete koji su potrebni prema temeljnim načelima koja se odnose na slobodu tiska i drugih medija i u skladu tim načelima, kojima se uređuju prava i obveze tiska ili drugih medija te postupovna jamstva za njih kada se takvi uvjeti odnose na određivanje ili ograničavanje odgovornosti.</p>			

GLAVA V.

ODREDBE O ZAŠTITI ŽRTAVA
TERORIZMA, POTPORI ŽRTVAMA
TERORIZMA TE PRAVIMA ŽRTAVA
TERORIZMA

Članak 24.

Pomoć i potpora žrtvama terorizma

1. Države članice osiguravaju da istrage ili kazneni progon kaznenih djela obuhvaćenih ovom Direktivom ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve terorizma ili druge osobe nad kojom je počinjeno kazneno djelo, barem ako su djela počinjena na državnom području države članice.

2. Države članice osiguravaju da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene u skladu s Direktivom 2012/29/EU i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Takve službe na raspolaganju su dodatno uz opće službe za potporu žrtvama ili u okviru tih općih službi za potporu žrtvama koje se mogu obratiti već postojećim subjektima koji pružaju specijalističku potporu.

3. Službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma u skladu s njihovim posebnim potrebama.

Usluge tih službi povjerljive su, besplatne i lako dostupne svim žrtvama terorizma. Posebno obuhvaćaju:

- (a) emocionalnu i psihološku potporu, kao što su potpora i savjetovanje nakon traumatičnih iskustava;
- (b) savjetovanje i pružanje informacija o svim relevantnim pravnim, praktičnim ili financijskim pitanjima, uključujući olakšavanje ostvarivanja prava žrtava terorizma na informacije kako je utvrđeno u članku 26.;
- (c) pomoć u vezi s potraživanjima u pogledu naknade štete za žrtve terorizma koja je dostupna na temelju nacionalnog prava dotične države članice.

4. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni mehanizmi ili protokoli kojima se omogućuje aktiviranje službi za potporu žrtvama terorizma u okviru njihovih nacionalnih infrastrukture za odgovor na hitne situacije. Takvim mehanizmima ili protokolima predviđa se koordinacija nadležnih tijela vlasti, agencija i tijela kako bi bili sposobni pružiti sveobuhvatan odgovor na potrebe žrtava i članova njihovih obitelji neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno, uključujući odgovarajuća sredstva za olakšavanje identifikacije žrtava i njihovih obitelji te komunikacije s njima.

<p>5. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajuće medicinske pomoći žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Države članice zadržavaju pravo organizirati pružanje medicinske pomoći žrtvama terorizma u skladu sa svojim nacionalnim zdravstvenim sustavima.</p> <p>6. Države članice osiguravaju žrtvama terorizma pristup pravnoj pomoći, u skladu s člankom 13. Direktive 2012/29/EU, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Države članice osiguravaju da se težina i okolnosti kaznenog djela na odgovarajući način uzmu u obzir u uvjetima i postupovnim pravilima prema kojima žrtve terorizma imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ova Direktiva primjenjuje se dodatno uz Direktivu 2012/29/EU i njome se ne dovode u pitanje mjere utvrđene u toj direktivi.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita žrtava terorizma</p> <p>Države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava terorizma i članova njihovih obitelji u skladu s Direktivom 2012/29/EU. Pri određivanju trebaju li oni i u kojoj mjeri biti korisnici zaštitnih mjera</p>			

<p>tijekom kaznenog postupka, posebna pozornost posvećuje se riziku od zastrašivanja i odmazde te potrebi zaštite dostojanstva i fizičkog integriteta žrtava terorizma, između ostalog tijekom ispitivanja i svjedočenja.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Prava žrtava terorizma s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve terorizma koje imaju boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma imaju pristup informacijama u vezi sa svojim pravima, raspoloživim službama za potporu i programima za naknadu štete u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma. U tom pogledu dotične države članice poduzimaju prikladne mjere za olakšavanje suradnje među svojim nadležnim tijelima ili subjektima koji pružaju specijalističku potporu, kako bi se žrtvama terorizma osigurao stvaran pristup takvim informacijama.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da sve žrtve terorizma imaju pristup službama za pomoć i potporu kako je utvrđeno u članku 24. stavku 3. točkama (a) i (b) na državnom području države članice u kojoj imaju</p>			

<p>boravište, čak i ako je kazneno djelo terorizma počinjeno u drugoj državi članici.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/475/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/475/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>			

<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 8. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donese te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Izješćivanje</p> <p>1. Komisija do 8. ožujka 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Komisija do 8. rujna 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove</p>			

<p>Direktive u pogledu suzbijanja terorizma. Izvješće obuhvaća i utjecaj ove Direktive na temeljna prava i slobode, između ostalog na nediskriminaciju, vladavinu prava i razinu zaštite i pomoći pružene žrtvama terorizma. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice u skladu s Odlukom 2005/671/PUP i sve ostale relevantne informacije o izvršavanju ovlasti u okviru zakonâ o borbi protiv terorizma u vezi s prenošenjem ove Direktive i njezinom provedbom. Ako je to potrebno, Komisija na temelju te evaluacije odlučuje o prikladnim daljnjim djelovanjima.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>			